

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΦΥΛΟ 67ο - ΧΡΟΝΟΣ 10ος
ΝΟΕΜΒΡΗΣ 2007
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 0,06 €
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ,

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΜΑΧΗ

- ✓ Να μην περάσουν τα αντιασφαλιστικά μέτρα της ΝΔ
- ✓ Να καταργηθούν οι αντιασφαλιστικοί νόμοι ΝΔ - ΠΑΣΟΚ
- ✓ Να πληρώσει η πλουτοκρατία

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΟΥΜΕ:

- ✓ Σύνταξη στα 55 χρόνια
- ✓ Υπεράσπιση και διεύρυνση των Βαρέων & Ανθυγιεινών επαγγελματιών
- ✓ Κατώτερη σύνταξη 1.120 ευρώ
- ✓ Αναγνώριση και διανομή των «υπέρ αγνώστων» ενσήμων

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Συνάδελφοι Οικοδόμοι, Έλληνες και Μετανάστες,
Η Γενική Συνέλευση του Συνδικάτου μας, που έγινε στις 29 Οκτώβρη, αποφάσισε οι εκλογές του Συνδικάτου να πραγματοποιηθούν από ΔΕΥΤΕΡΑ 12 μέχρι ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΝΟΕΜΒΡΗ.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Δευτέρα 12 Νοέμβρη - Παρασκευή 16 Νοέμβρη: 3:30 μ.μ. - 8:30 μ.μ.
Σάββατο 17 Νοέμβρη: 9:00 π.μ. - 6:00 μ.μ.
Κυριακή 18 Νοέμβρη: 10:00 π.μ. - 3:00 μ.μ.

Συνάδελφοι,

Η συμμετοχή όλων είναι απαραίτητη, είναι επιβεβλημένη. Το δυνάμωμα του Συνδικάτου μας είναι καλό για όλους μας, Έλληνες και μετανάστες. Όσο πιο δυνατό είναι, τόσο από καλύτερη θέση θα δώσουμε τη μάχη ενάντια στην ασοδοσία των εργοδοτών, που καταπατούν κάθε εργασιακό δικαίωμα, καταπατούν συλλογικές συμβάσεις, κλέβουν την ασφάλισή μας. Είναι το εργαλείο, για να δώσουμε τη μάχη ενάντια στην κυβέρνηση, το κεφάλαιο, που προωθούν την πλήρη ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, της Κοινωνικής Ασφάλισης, την υποβάθμιση και ιδιωτικοποίηση της Υγείας, της Παιδείας, την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων.

ΟΛΟΙ στις εκλογές του Συνδικάτου

ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΜΕ το Συνδικάτο μας, ΙΣΧΥΡΟΠΟΙΟΥΜΕ τον αγώνα μας, δίνουμε ώθηση στη σύγκρουση με το κεφάλαιο και τα πολιτικά του στηρίγματα.

**Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΙΣ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ
ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝ ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΔΟΜΟΥ**

ΕΚΛΟΓΟΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Συνάδελφοι Οικοδόμοι,
Η Ένωση Οικοδόμων & Εργαζομένων στα Συναφή Επαγγέλματα Ν. Αιτωλοακαρνανίας πραγματοποιεί

ΕΚΛΟΓΟΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ,
την ΤΕΤΑΡΤΗ 21 ΝΟΕΜΒΡΗ, ώρα 6:00 μ.μ.,
στο ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Η συμμετοχή ΟΛΩΝ των συναδέλφων είναι απαραίτητη, είναι καθήκον μας για το δυνάμωμα του Σωματείου μας, απαραίτητη προϋπόθεση για να οργανώσουμε την πάλη μας ενάντια σε κυβέρνηση - κεφάλαιο.

ΝΑ ΜΗ ΛΕΙΨΕΙ ΚΑΝΕΙΣ!

Από τις συσκέψεις σε Θεσσαλονίκη (αριστερά), Κοζάνη (δεξιά) και Τρίπολη (κάτω)

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ

Ποιοτικά βήματα στην αγωνιστική μας δράση

Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας στη συνεδρίασή της, στις 29 Σεπτεμβρίου (η εισηγήση δημοσιεύεται στις σελ. 8-9), μεταξύ άλλων, αποφάσισε, για την καλύτερη προετοιμασία των Διοικητικών Συμβουλίων, την ενημέρωση των στελεχών μας, να οργανώσουμε περιφερειακές συσκέψεις, με θέμα το ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ και την αναγκαιότητα της οργάνωσης της δουλειάς στον κλάδο, για την αντιμετώπιση αυτής της επίθεσης, τη διεκδίκηση Κοινωνικής Ασφάλισης, με βάση τις ανάγκες της εργατικής λαϊκής οικογένειας.

Πραγματοποιήθηκαν οκτώ Περιφερειακές Συσκέψεις:

- Στη Δυτική Μακεδονία, στην Κοζάνη
- Στην Κεντρική & Ανατολική Μακεδονία, στη Θεσσαλονίκη
- Στη Θεσσαλία, στη Λάρισα
- Στην Πελοπόννησο, στην Τρίπολη
- Στην Ήπειρο, στην Πρέβεζα
- Στην Κρήτη, στο Ηράκλειο και τα Χανιά
- Στη Βοιωτία, στη Χαλκίδα

Συμμετείχε ο βασικός κορμός των σωματείων της δύναμής μας. Συγκεκριμένα, πήραν μέρος 60 σωματεία και 350 συνάδελφοι.

Εκτιμάμε ότι η εμπειρία που κουβαλάει ο κλάδος από τους αγώνες που έχει αναπτύξει για να περιφρουρήσει και να διευρύνει τις κατακτήσεις του σε ασφαλιστικά και γενικότερα προβλήματα, τα προηγούμενα χρόνια, διευκολύνει τη συζήτηση, την κατανόηση ζητημάτων, την ανάγκη της ανάπτυξης των αγώνων.

Κατάγοντας προς τα πίσω θα διαπιστώσουμε ότι οι μεγαλύτεροι αγώνες του κλάδου και

γενικότερα της εργατικής τάξης είναι συνδεδεμένοι με την καθιέρωση, διεύρυνση και περιφρούρηση ασφαλιστικών δικαιωμάτων ακόμα από τη δεκαετία του '30.

Η κατάκτηση της Κοινωνικής Ασφάλισης δεν είναι χάρισμα κάποιας κυβέρνησης, είναι αποτέλεσμα σκληρών και αιματηρών αγώνων. Η ένταξη κλάδων ή επαγγελματιών στα Βαρέα, η μείωση του χρόνου ανταξιοδότησης, τα δωράκια, η ιατρική, νοσοκομειακή, φαρμακευτική περίθαλψη, η άδεια και το επίδομα αδείας, το επικουρικό ταμείο, όλα είναι αποτέλεσμα σκληρών αγώνων, αποτέλεσμα που δεν προέκυψε με μία ή πέντε απεργίες, αλλά κάτω από σταθερό, μόνιμο, μακροχρόνιο και προσανατολισμένο αγώνα. Αυτή η ιστορική διαδρομή έχει ρίζες στον κλάδο, έχει γαλουχήσει γενιές, διευκολύνει την πάλη μας στο βαθμό που σωστά την ερμηνεύουμε και βγάζουμε συμπεράσματα, παίρνοντας σοβαρά υπόψη το συσχετισμό δύναμης κάθε φορά που το οικοδομικό και γενικά το εργατικό κίνημα πάλευε και διεκδικούσε και βε-

βαίως παίρνοντας υπόψη τη φάση ανάπτυξης του κεφαλαίου.

Αυτό, λοιπόν, που προσπαθήσαν να δώσουν οι περιφερειακές συσκέψεις, για να βοηθήσουν τα σωματεία να αναπτύξουν τη δουλειά τους ήταν η πολιτική κατανόηση του προβλήματος.

Δηλαδή, σήμερα η επίθεση του κεφαλαίου δεν εστιάζεται μόνο στο Ασφαλιστικό. Αντίθετα η ανατροπή του Ασφαλιστικού διευκολύνει και εξυπηρετεί ένα εργασιακό τοπίο που κινείται στην κατεύθυνση εξυπηρέτησης των αναγκών του

κλάδου. Είναι συνδεδεμένο με την πολιτική ανατροπής των εργασιακών σχέσεων, δηλαδή την κατάργηση του 7ώρου, 8ώρου, της σταθερής εργασίας, με τη νομιμοποίηση των ωρομισθίων, των ελαστικών μορφών απασχόλησης -όχι της πλήρους εργασίας- των τοπικών συμφώνων απασχόλησης, της ανασφάλιστης εργασίας, της κατάργησης των συλλογικών συμβάσεων. Είναι συνδεδεμένο με τη συνεχιζόμενη υποβάθμιση και εμπορευματοποίηση της Παιδείας, της Υγείας, με την εισοδηματική πολιτική, την υπονόμευση και κα-

τάργηση των συλλογικών συμβάσεων και την αντικατάστασή τους με ατομικές συμβάσεις. Συνδέεται με την υπογραφή των εξευτελιστικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας από τη ΓΣΕΕ, των 77 λεπτών του ευρώ.

Το ασφαλιστικό πρόβλημα, λοιπόν, είναι ενταγμένο σε μια γενικότερη επίθεση που έχει ως βασικό πυλώνα την ανάπτυξη μιας οικονομίας που εξυπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου και υλοποιείται από τα κόμματα της εξουσίας, ΝΔ - ΠΑΣΟΚ και τα κόμματα του ευρωμονόδρομου.

Απ' αυτή τη σκοπιά, η πάλη του οικοδομικού, συνολικά του εργατικού, κινήματος δεν προσανατολίζεται μόνο να αναδείξει τις ευθύνες των εκάστοτε κυβερνήσεων για την κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων, αλλά να αναδείξει ότι όλες αυτές οι κυβερνήσεις στήριζαν συγκεκριμένες πολιτικές για να συγατίζουν τα κέρδη του κεφαλαίου. Κατά συνέπεια και σήμερα δεν κόπτονται να πάρουν μέτρα για τη σωτηρία της Κοινωνικής Ασφάλισης, αλλά για τη σωτηρία των κερδών

των κεφαλιστών.

Επίσης, στις περιφερειακές συσκέψεις έγινε προσπάθεια να ξεκαθαρίσουμε ότι ο αγώνας μας δεν είναι αμυντικός, δεν περιορίζεται στην περιφρούρηση μόνο του ήδη υπάρχοντος ασφαλιστικού, αλλά διεκδικούμε ασφαλιστικό σύστημα και συνολικά δικαιώματα που να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες της οικογένειας του οικοδόμου και συνολικά της εργατικής τάξης.

Αυτές οι προτάσεις -περιγράφονται στην εισήγηση- έχουν βάση τις ανάγκες μας και τον πλούτο που παράγουμε με τη δουλειά μας και τον καρπώνεται μια φούχτα καπιταλιστές.

Στη βάση αυτή, πιστεύουμε ότι οι περιφερειακές συσκέψεις απέδωσαν. Τα στελέχη μας, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, στάθηκαν με υπευθυνότητα στο κάλεσμα της Ομοσπονδίας για νέα ποιοτικά βήματα στη δουλειά μας, στην οργάνωση, το σχεδιασμό, τη συσπειρωση συναδελφών γύρω από τα συνδικάτα μας.

Εκτίμηση όλων των συναδελφών ήταν ότι μπροστά μας έχουμε δύσκολους αγώνες, έχουμε σφοδρή επίθεση, γι' αυτό επιβάλλεται ο ενιαίος, ταξικά προσανατολισμένος, αγώνας της εργατικής τάξης. Χρειάζεται να βγουν εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες, εργάτριες, συνταξιούχοι, νέοι, νέες, άνεργοι στο δρόμο.

Τέλος, εκτίμηση όλων είναι ότι στο δρόμο του αγώνα θα κριθούμε όλοι.

Όλοι οι συνάδελφοι εκτίμησαν ότι οι περιφερειακές συσκέψεις βοήθησαν τη δουλειά μας και πρέπει να γίνονται πιο τακτικά. Προέχει βεβαίως η καλύτερη προετοιμασία και πιο ανεβασμένη συμμετοχή.

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ»
Όργανο Ομοσπονδίας Οικοδόμων
και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
 e-mail: omoike14@otenet.gr
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Ομοσπονδίας Οικοδόμων
και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 5243.785
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΟΥΛΑΣ
Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κυψέλη
Διευθύνεται από Επιτροπή
Φωτοστοιχειοθεσία - Εκτύπωση:
Τυποεκδοτική ΑΕ, Λεύκης 134, Κρουονέρι Αττικής

Όχι σε δικηγόρους

Συνάδελφοι,
 Πολλές φορές απευθυνόμαστε σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλιστικά, εργασιακά κ.ά., που μας απασχολούν. Είναι λάθος. Η πρώτη πόρτα που πρέπει να χτυπήσουμε είναι του Σωματείου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα πάρουμε τις πληροφορίες που μας ενδιαφέρουν, υπεύθυνα και χωρίς να πληρώνουμε δικηγόρους και καμιά φορά και κάποιους άσχετους στο καφενείο, που μας βάζουν σε περιπέτεια.

Αλλαγή διευθύνσεων

Η «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» πάει ταχυδρομικά σε όσους συναδέλφους τα Σωματεία έχουν δώσει τις διευθύνσεις τους. Επειδή όμως πολλές φορές αλλάζουμε κατοικία, θα πρέπει να ενημερώνουμε για τη νέα διεύθυνση τα Σωματεία, ώστε να παίρνουμε την εφημερίδα.

«ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ»

Εργαλείο υποταγής των εργαζομένων

Οι σχεδιασμοί της κυβέρνησης της ΝΔ, για την ανατροπή των ασφαλιστικών δικαιωμάτων που απέμειναν στους εργαζομένους, αποτελούν -στο μεγαλύτερο μέρος τους- εφαρμογή όσων περιέχονται στον αντισσφαλιστικό νόμο 3029 του 2002 του ΠΑΣΟΚ. Ο νόμος, μεταξύ άλλων, προβλέπει την ενοποίηση των Ταμείων, με πρακτικό αποτέλεσμα την προς τα κάτω εξίσωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, τον αποχαρκτηρισμό επαγγελματών και ειδικοτήτων από Βαρέα και Ανθυγιεινά, τη μείωση των συντάξεων και άλλα.

Και τώρα, όπως κάθε φορά που το κεφάλαιο και οι πολιτικοί του εκφραστές στοχεύουν στην υλοποίηση αντεργατικών σχεδιασμών, η κυβέρνηση της ΝΔ χρησιμοποιεί το χαρτί του λεγόμενου «κοινωνικού διαλόγου». Μετά τη σχετική πρόσκληση που απηύθυνε η κυβέρνηση στα κόμματα της Βουλής και στους «κοινωνικούς εταίρους», η «συμμαχία των προθύμων», για το παραπέρα πετσόκομμα των ασφαλιστικών και συνταξοδοτικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, συγκροτήθηκε.

Το ΠΑΣΟΚ, χωρίς περιστροφές, συμμετέχει στις σχετικές με το Ασφαλιστικό συνεδριάσεις των επιτροπών της Βουλής, όπου διεξάγεται και ο σχετικός «διάλογος». Η προσωρινή αποχώρησή του από την πρώτη συνεδρίαση ήταν για να θολώσει τα νερά. Ο ΛΑΟΣ συμμετέχει επίσης. Ενώ, αξιοποιώντας σαν άλλοθι τον κοινοβουλευτικό μανδύα του «κοινωνικού διαλόγου», η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ αποφάσισε να καπαρώσει την καρέκλα της στις επιτροπές όπως και η πλειοψηφία της ΑΔΕΔΥ.

Με την πατέντα της ΕΕ

Η διαδικασία του «κοινωνικού διαλόγου» στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΟΚ τότε) έκανε την εμφάνισή της το 1985 και στην Ελλάδα εγκαινιάστηκε επίσημα από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 1997. Μάλιστα, οι δηλώσεις του τότε πρωθυπουργού Κ. Σημίτη αποκαλύπτουν και τις πραγματικές στοχεύσεις του «κοινωνικού διαλόγου»: «Ο κοινωνικός διάλογος -έλεγε- είναι στρατηγικός σχεδιασμός και συνεννόηση για κοινές δράσεις με συναίνεση (...). Είναι η διαμόρφωση συναντίληψης για τις μεγάλες επιλογές που βρίσκονται μπροστά μας, μέσα από την αμοιβαία κατανόηση των προβλημάτων».

Με άλλα λόγια, ο «κοινωνικός διάλογος» προϋποθέτει την αποδοχή της αντίληψης ότι κεφάλαιο και εργάτες έχουν μεν διαφορετικά συμφέροντα, αλλά όχι αντίθετα, τέτοια δηλαδή που το ένα να αποκλείει το άλλο. Και, επομένως, μέσα από το «διάλογο» μπορεί να βρεθεί η χρυσή τομή που θα εξυπηρετεί και τους δύο. Από εδώ πηγάζει και η έννοια των «κοινωνικών εταίρων», της συνεργασίας, σε μικρό ή μεγάλο βαθμό, των δύο τάξεων που αντικειμενικά βρίσκονται σε διαρκή σύγκρουση.

Σήμερα, ο λεγόμενος «κοινωνικός διάλογος» στηρίζεται και μέσα από τη λειτουργία μιας σειράς πάγιων μηχανισμών

Μετά τη σχετική πρόσκληση της κυβέρνησης, ΠΑΣΟΚ, ΛΑΟΣ, πλειοψηφία ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ και εργοδότες συγκρότησαν τη «συμμαχία των προθύμων». Κανένας διάλογος - καμιά συναίνεση είναι το ξεκάθαρο μήνυμα των ταξικών δυνάμεων

που δημιουργήθηκαν γι' αυτόν ακριβώς το σκοπό, όπως η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΟΚΕ), που ιδρύθηκε το 1994, με πρότυπο την ΟΚΕ της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σήμερα πρόεδρος της ΟΚΕ είναι ο πρώην πρόεδρος της ΓΣΕΕ, Χρ. Πολυζωγόπουλος, και πριν από αυτόν ο πρώην αντιπρόεδρος του ΣΕΒ, Ν. Αναλυτής, που σήμερα είναι επικεφαλής της Επιτροπής που σύστησε η κυβέρνηση για την προώθηση των αντισσφαλιστικών σχεδιασμών! Παρόμοιοι μηχανισμοί είναι ακόμα η Εθνική Επιτροπή Απασχόλησης και η Εθνική Επιτροπή Κοινωνικής Προστασίας. Πρόκειται για μηχανισμούς και διαδικασίες που εκπορεύονται και στηρίζονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η «συμμαχία των προθύμων»

Την αντίληψη του «κοινωνικού διαλόγου» έχουν αποδεχτεί εδώ και χρόνια οι πλειοψηφίες σε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, προάγοντας το συμβιβασμό και την υποταγή στα κελεύσματα του κεφαλαίου. Τα όσα προηγήθηκαν του νόμου 3029 του ΠΑΣΟΚ, δίνουν πολύτιμη πείρα στους εργαζομένους για τη δράση των «κοινωνικών εταίρων» και τους στόχους του «κοινωνικού διαλόγου». Την άνοιξη του 2001, η τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ γνωστοποιεί τις σκληρές αντισσφαλιστικές διαθεσίες της μέσω του γνωστού ως νομοσχεδίου Γιαννίτη. Τα όσα προβλέπει, δείχνουν εξόφθαλμα ότι τα ασφαλιστικά δικαιώματα ανατρέπονται εκ βάθρων. Οι

εργάτες κατεβαίνουν μαζικά στο δρόμο, αναγκάζοντας τις συμβιβασμένες πλειοψηφίες σε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ να ακολουθήσουν.

Όμως την ίδια στιγμή, αυτές οι πλειοψηφίες συμβούλευαν την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να ακολουθήσει την τακτική του «κοινωνικού διαλόγου». Όπερ και εγένετο. Ο υπουργός Εργασίας αλλάζει και στη θέση του μπαίνει ο Δ. Ρέππας. Το Μάρτη του 2002 ξεκινά ο «κοινωνικός διάλογος» με τη συμμετοχή των πλειοψηφιών σε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ - ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ και «Αυτόνομη Παρέμβαση» (ΣΥΝ). Ο τότε επικεφαλής της ΠΑΣΚΕ και πρόεδρος της ΓΣΕΕ, Χρ. Πολυζωγόπουλος, προαναγγέλλει, ουσιαστικά, την αποδοχή των αντισσφαλιστικών σχεδιασμών πριν ακόμα ξεκινήσει ο «διάλογος». Η ΔΑΚΕ όπως και η «Αυτόνομη Παρέμβαση» συμμετέχουν και αυτές στο «διάλογο», νομιμοποιώντας την αντίληψη ότι μπορούν κεφάλαιο και εργάτες να τα βρουν. Οι όποιες εκ των υστέρων διαφοροποιήσεις τους δεν αλλάζουν σε τίποτα αυτό το γεγονός.

Στις 20 Μάρτη 2002 και ενώ οι ταξικές δυνάμεις οργάνωναν την απεργία που είχαν κηρύξει για τις 3 Απρίλη, ο τότε πρόεδρος του ΣΥΝ, Ν. Κωνσταντόπουλος, συναντιόταν με τον υπουργό Εργασίας του ΠΑΣΟΚ, δίνοντας το άλλοθι που αναζητούσε η κυβέρνηση για να προχωρήσει. Μάλιστα, σε δηλώσεις της, διαμαρτυρόταν όχι γιατί γινόταν «κοινωνικός διάλογος», αλλά γιατί η κυβέρνηση δεν έκανε αληθινό και ουσιαστικό «κοινωνικό διάλογο». Ο πρόεδρος της ΝΔ, Κ. Καραμανλής, τον καιρό της συζήτησης του νομοσχεδίου, δήλωσε στη Βουλή ότι όταν βγει κυβέρνηση δεν πρόκειται να ακυρώσει το νόμο, όπως και έκανε.

Όσον αφορά στις πλειοψηφίες σε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, τρέχουν στο «διάλογο» και ταυτόχρονα, εμφανίζονται δημαγωγικά να διαφωνούν ως προς τους αντισσφαλιστικούς σχεδιασμούς. Όμως οι προτάσεις που κάνουν, τα αιτήματα που θέτουν, όχι μόνο δεν αντιπαρατίθενται στις στρατηγικές επιλογές του κεφαλαίου, αλλά υποτάσσονται σε αυτές. Βασισμένες στην ίδια αντίληψη που καλλιεργεί ο «κοινωνικός διάλογος»: της ταξικής συνεργασίας που δε θίγει δήθεν τα δικαιώματα των εργαζομένων!

Στάση πραγματικής συνέπειας απέναντι στους εργαζομένους και τα πραγματικά τους συμφέροντα δεν μπορεί να είναι άλλη από την πλήρη απόρριψη του «κοινωνικού διαλόγου» ως εργαλείου ενσωμάτωσης και χειραγώγησης του εργατικού λαϊκού κινήματος. Όχι μόνο του «διαλόγου» που τώρα στήνει η κυβέρνηση, αλλά της ίδιας της διαδικασίας και των στόχων που αυτή υπηρετεί. Αυτή την όχθη διάλεξε από την αρχή το ΠΑΜΕ, από αυτή συνεχίζει με συνέπεια να παλεύει για το δικό των εργαζομένων. Χωρίς να νεράνει το κρασί του, χωρίς να παλαντζάρει από τις θέσεις του, χωρίς να παρεκκλίνει από το στρατηγικό στόχο: την οργάνωση της εργατικής τάξης σε τροχιά σύγκρουσης με το κεφάλαιο, τις κυβερνήσεις και τα κόμματά του.

Προεκλογικά η ΝΔ, αλλά και καθ' όλη τη διάρκεια της προηγούμενης θητείας της, στα λόγια έδινε διαβεβαιώσεις για τα τρία «δεν». Δε θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, δε θα μειωθούν οι συντάξεις, δε θα αυξηθούν οι εισφορές. Λίγα εικοσιτετράωρα μετά, ο διορισμένος από την κυβέρνηση στη θέση του προέδρου της Επιτροπής Εμπειρογνομώνων για το Ασφαλιστικό Ν. Αναλυτής, ανέτρεπε (;) όλα τα παραπάνω, θέτοντας ανοιχτά ζήτημα και για τα όρια ηλικίας και για το ύψος των συντάξεων. Με τον τρόπο αυτό, επιβεβαιώνονται όσοι προειδοποιούσαν ότι η ΝΔ -όπως και το ΠΑΣΟΚ- λένε ακριβώς τα αντίθετα απ' αυτά που θέλουν να κάνουν.

Με τις αλληπάλληλες δηλώσεις του, ο επικεφαλής της «Επιτροπής των Σοφών» έκανε ξεκάθαρο ότι η νέα επίθεση που έχει η κυβέρνηση στα συρτάρια της, μεταξύ άλλων, στοχεύει:

- **Πρώτον, στην αναθεώρηση του καθεστώτος των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών**, που σημαίνει ότι, για όσες κατηγορίες και ειδικότητες αποχαρκτηριστούν, οι εργαζόμενοι θα αναγκαστούν να εργάζονται τουλάχιστον από πέντε έως και δεκαπέντε χρόνια παραπάνω. Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι η πρώτη επιτροπή που, κατά τη δεκαετία του '90, ανέλαβε να αναθεωρήσει τη λίστα των ΒΑΕ, ομολόγησε ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει, γιατί μέχρι τώρα η χώρα δε διαθέτει τα επιστημονικά δεδομένα (π.χ. τις κατάλληλες μελέτες, αλλά και υποδομές) για να γίνει αυτός ο αποχαρκτηρισμός. Ετσι, η όποια παρέμβαση θα έχει εκ των προτέρων πολιτικό και όχι επιστημονικό χαρακτήρα. Αλλωστε, και ο πρώην υπουργός Απασχόλησης, Σ. Τσιπουρίδης, είχε ομολογήσει ότι η απόφαση για τα ΒΑΕ θα είναι πολιτική. Δηλαδή, επί της ουσίας θα εκπληρωθεί η απαίτηση των επιχειρηματιών για αποχαρκτηρισμό επαγγελματιών, που αυτόματα θα οδηγήσει σε μείωση των εργοδοτικών εισφορών και σε αύξηση των χρόνων ηλικίας συνταξιοδότησης για τους εργαζόμενους.

- **Δεύτερον, στην ενοποίηση Ταμείων**. Η επιδίωξη αυτή δεν είναι τυχαία και καθόλου δε γίνεται για να αντιμετωπιστεί το ζήτημα της πολυδιάσπασης. Οπου μέχρι τώρα έγινε, οδήγησε με μαθηματική ακρίβεια στην απόλυτη ασφαλιστικών δικαιωμάτων για τους εργαζόμενους, στη μείωση των συντάξεων και στην αύξηση των ορίων ηλικίας. Αποδείχτηκε ένας έμμεσος τρόπος για να πετύχουν οι κυβερνήσεις αυτό που δε θα μπορούσαν να κάνουν απευθείας, να «πιέσουν προς τα κάτω» και να συμπιέσουν ασφαλιστικά κεκτημένα. Ταυτόχρονα, όπως και στην περίπτωση ενοποίησης των Ταμείων των τραπεζοϋπαλλήλων, η «ενοποίηση» οδήγησε στην απαλλαγή των εργοδοτών από ανεπιθύμητες υποχρεώσεις προς τα Ταμεία ύψους αρκετών δεκάτομμυριών ευρώ.

- **Τρίτον, ο Ν. Αναλυτής ευθέως έθεσε θέμα αύξησης των ηλικιακών ορίων για τη συνταξιοδότηση των εργαζομένων**. Όπως, μάλιστα, διευκρίνισε -προς το παρόν-, δεν τίθεται ζήτημα για το ανώτατο όριο ηλικίας συνταξιοδότησης, που όμως έτσι και αλλιώς είναι στα 65 και «εθελοντικά» στα 67 χρόνια με το νόμο 3029 του ΠΑΣΟΚ. Αυτό που και πρωτίστως την κυβέρνηση, αλλά και το

Προετοιμασμένη και ολομέτωπη επίθεση

μεγάλο κεφάλαιο, είναι να επιμηνυθεί ο πραγματικός εργάσιμος βίος και το πραγματικό όριο ηλικίας συνταξιοδότησης να πλησιάζει ή και να ταυτιστεί με το ανώτατο όριο. Στην πράξη, αυτό σημαίνει ότι στο στόχαστρο της νέας «μεταρρύθμισης» μπαίνουν οι λεγόμενες πρόωρες συντάξεις (γυναίκες με ανήλικα παιδιά) και οι αναπηρικές συντάξεις. Η ανατροπή αυτή, σε συνδυασμό με την αναθεώρηση των ΒΑΕ θα υποχρεώσει εκατοντάδες χιλιάδες εργαζομένους να παραμείνουν στην εργασία παρά τα κοινωνικά βάρη που σηκώνουν ή τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζουν.

- **Τέταρτον, το εκλεκτό πρώην στέλεχος του ΣΕΒ, άνοιξε ευθέως και ζήτημα υπολογισμού της σύνταξης**. Η θέση του, ότι πρέπει να συνδεθούν οι εισφορές με τις παροχές και άρα να υπολογίζονται όλα τα χρόνια ασφάλισης και όχι μόνο η πενταετία, θα οδηγήσει σε νέα μείωση των συντάξεων. Μάλιστα, κάποιος πρώτοι υπολογισμοί κάνουν λόγο ότι αυτό θα οδηγήσει σε μια μείωση των συντάξεων από 20% - 30%. Παράλληλα, με έμμεσο τρόπο αλλάζει και τον αναδιανεμητικό χαρακτήρα του συστήματος, το οποίο θα αποκτήσει όλο και περισσότερα κεφαλαιοποιητικά χαρακτηριστικά, σαν να επρόκειτο δηλαδή για ιδιωτική ασφάλιση. Και πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι ανάλογη απόπειρα είχε γίνει στα μουλωχτά στην προηγούμενη

κυβερνητική θητεία της ΝΔ, με σχετική εισήγηση που είχαν ετοιμάσει οι υπηρεσίες του ΙΚΑ. Απόπειρα που ματαιώθηκε μετά την έγκαιρη και αποφασιστική αντίδραση των ταξικών συνδικάτων και του ΠΑΜΕ.

Όπως Σπράος, Γιαννίτσης και Ρέππας...

Ο εκλεκτός των βιομηχάνων και των κυβερνήσεων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ τολμά να θέτει ζήτημα παραπέρα μείωσης των συντάξεων, όταν από 1/1/2008, κατ' εφαρμογήν του νόμου του ΠΑΣΟΚ 3029 (νόμος Ρέππας) για χιλιάδες συνταξιούχους σε Δημόσιο, πρώην ΔΕΚΟ και τράπεζες, αρχίζει η απομείωση των συντάξεών τους, για τις οποίες ο συντελεστής αναπλήρωσης θα μειωθεί από το 80% σήμερα στο 70% και από το τελευταίο έτος θα υπολογίζεται σταδιακά ο μέσος όρος του μισθού της πενταετίας.

Οι τοποθετήσεις του Ν. Αναλυτή δείχνουν ότι η Επιτροπή έχει επιφορτιστεί να χτυπήσει την καρδιά της Κοινωνικής Ασφάλισης. Επιβεβαιώνουν, επίσης, ότι και αυτή «χτίζει» πάνω στους προγενέστερους νόμους των κυβερνήσεων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, ενώ ολοκληρώνει και υποθέσεις που είχαν μείνει στη μέση.

Αλλωστε ο ίδιος, ερωτηθείς γιατί προβαίνει σε προτάσεις ενώ δεν είναι έτοιμη η νέα αναλογιστική μελέτη, με αφο-

πλαστική ειλικρίνεια απάντησε ότι ήδη υπάρχει η μελέτη του Σπράου, υπάρχει η αναλογιστική μελέτη των Βρετανών που «ειρήσθω εν παρόδω» ήταν η βάση του πακέτου Γιαννίτση. Τώρα, είπε ο πρόεδρος των «σοφών», απλώς επικαιροποιούμε τα στοιχεία! Που σημαίνει ότι η στρατηγική στόχευση παραμένει ίδια.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε άλλωστε ότι τα ΒΑΕ εδώ και μια δεκαεπταετία είναι στο μάτι των κυβερνήσεων και της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, με αντίστοιχες παρεμβάσεις το 1992 και το 2002. Οι λεγόμενες «πρόωρες» είναι και αυτές στο μάτι του κυκλώνα. Το 2002 το ΠΑΣΟΚ ανέπτυξε πλούσια επιχειρηματολογία για την κατάργησή τους. Το καθεστώς των αναπηρικών συντάξεων έτσι και αλλιώς χειροτέρευσε, με αποτέλεσμα άνθρωποι που δεν μπορούν στην πραγματικότητα να εργαστούν να περιορίζονται σε κάποια πενιχρή συνταξούλα και να σέρνονται κάθε λίγο, από επιτροπή σε επιτροπή... Κατακτήσεις που υπήρχαν για τις γυναίκες εργαζόμενες παλιότερα, αφαιρέθηκαν βιαίως. Ακόμα και αυτές που έμειναν στα χαρτιά, σήμερα όλο και πιο σπάνια αξιοποιούνται από τις μητέρες εργαζόμενες, αφού η χαμηλή σύνταξη που δίνουν λειτουργεί στην πράξη αποτρεπτικά.

Όλες αυτές οι παρεμβάσεις είχαν ως αποτέλεσμα, σήμερα, το 53,6% των συνταξιούχων όλων των Ταμείων, πλην ΟΓΑ, να έχουν σύνταξη κάτω από 500 ευρώ, ενώ ακόμα ένα 20% να βολοδέρνουν με 500 - 700 ευρώ. Και ακόμα 860.000 αγρότες να λαμβάνουν σύνταξη κατά μέσο όρο μόλις 360 ευρώ!

Θολώνουν τα νερά

Γι' αυτήν, όμως, την αθλιότητα δε μιλάνε ούτε οι «σοφοί» του Αναλυτή, ούτε η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, ούτε οι συνδικαλιστικές πλειοψηφίες σε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ. Αντίθετα, θέλοντας να δείξουν ότι δήθεν κρατάνε αποστάσεις από τις θέσεις της «Επιτροπής» ή θέλοντας να φανούν ότι διαφωνούν με τις προτάσεις της, βάζουν ζήτημα για τα οικονομικά του συστήματος της Κοινωνικής Ασφάλισης και την έλλειψη πόρων! Οι γνωστές πλειοψηφίες πετάνε «στάχτη στα μάτια» των εργαζομένων. Από την άλλη πόρτα δηλαδή επαναφέρουν τα γνωστά εκβιαστικά προσήματα της κυβέρνησης και του Ν. Αναλυτή περί «ελλειμμάτων», «βιωσιμότητας» κλπ.

Η αλήθεια είναι άλλη. Οι εργαζόμενοι έχουμε πληρώσει μέχρι κεραίας για τις συντάξεις μας και με το παραπάνω. Εχουμε πληρώσει τα δανεικά και αγύριστα, που για δεκαετίες λεηλατούσαν οι επιχειρηματίες από τα αποθεματικά. Εχουμε πληρώσει με το αίμα μας, τα δεκάτομμυρια ευρώ που κλάπηκαν στο χρηματιστήριο επί ΠΑΣΟΚ, τα εκατοντάδες εκατομμύρια επί ΝΔ με το χορό των δομημένων ομολόγων. Δεν πρόκειται να ξαναπληρώσουμε. Οποιοι βάζουν ζήτημα για «ανεύρεση πόρων» ας πάνε να τα πούνε στον ΣΕΒ, στην κυβέρνηση της ΝΔ και στο ΠΑΣΟΚ.

Και όσοι επισείουν ως «Δαμόκλειο Σπάθη» τα αναλογιστικά ελλείμματα, που δήθεν δε έχει το σύστημα μετά από 30 χρόνια, όπως κάνει και ο Ν. Αναλυτής, ας απευθυνθούν στους εργοδότες.

Οι τοποθετήσεις του Ν. Αναλυτή δείχνουν ότι η Επιτροπή έχει επιφορτιστεί να χτυπήσει την καρδιά της Κοινωνικής Ασφάλισης. Επιβεβαιώνουν, επίσης, ότι και αυτή «χτίζει» πάνω στους προγενέστερους νόμους των κυβερνήσεων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, ενώ ολοκληρώνει και υποθέσεις που είχαν μείνει στη μέση

Οι σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων στο προσκήνιο της πάλης

Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, το ΠΑΜΕ, θα πρωτοστατήσει στη μάχη για να πάρουν απάντηση τα αντισσφαλιστικά σχέδια

Η καλλιέργεια του εδάφους για την ένταση της αντισσφαλιστικής επίθεσης που βρίσκεται σε εξέλιξη, ξεκινάει πολύ πίσω στο χρόνο. Στην πραγματικότητα, το κεφάλαιο και τα κόμματα του δεν έπαψαν ποτέ να κινδυνολογούν για τη βιωσιμότητα δήθεν των ασφαλιστικών ταμείων και την ανάγκη της δημοσιονομικής σταθερότητας, που υπονομεύεται από τη χρηματοδότησή τους. Αλλεπάλληλες «μελέτες» των κυρίαρχων ιμπεριαλιστικών οργανισμών (ΕΕ, ΔΝΤ, ΟΟΣΑ) κάνουν λόγο για ραγδαία γήρανση του πληθυσμού στα κράτη - μέλη της ΕΕ, η οποία -όπως ισχυρίζονται- αποτελεί βόμβα στα θεμέλια των Ταμείων.

Όλη αυτή η «επιχειρηματολογία» παραμένει ίδια και απaráλλακτη την τελευταία τουλάχιστον δεκαετία. Αυτό που διαφοροποιείται είναι η ένταση με την οποία κάθε φορά προβάλλεται. Στις παραμονές σαρωτικών μεταρρυθμίσεων, άσχετα με το ποια κυβέρνηση κρατάει τα σκήπτρα, η προσπάθεια τρομοκρατίας των εργαζομένων εντείνεται. Το ίδιο έγινε και την περίοδο '90-'92, το ίδιο γίνεται και σήμερα, με ιδιαίτερη, μάλιστα, ένταση την τελευταία διετία.

Τα κυρίαρχα επιχειρήματα, στη βάση των οποίων γίνεται προσπάθεια να δικαιολογηθεί και να νομιμοποιηθεί η νέα αντισσφαλιστική επίθεση, αποτελούν πρόκληση για τους εργαζομένους. Και στην πρόκληση αυτή συμμετοχή είναι και όσοι με τον έναν ή τον άλλο τρόπο στηρίζουν τον πυρήνα αυτής της επιχειρηματολογίας, χωρίς να

αμφισβητούν τη στρατηγική των μεθοδευμένων αλλαγών. Αυτό κάνουν τόσο το ΠΑΣΟΚ, όσο και η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ.

Επιχειρήματα - πρόκληση

Ορισμένα από τα επιχειρήματα που προβάλλονται από την πλευρά της κυβέρνησης και όσων έχουν αναλάβει να διεκπεραιώσουν την προπαγάνδα της είναι τα εξής:

• **Λένε ότι στο σύστημα της Κοινωνικής Ασφάλισης υπάρχουν στρεβλώσεις και αδικίες που πρέπει να διορθωθούν.**

Πράγματι, στο Ασφαλιστικό υπάρχουν και «στρεβλώσεις» και «αδικίες». Όχι όμως με τον τρόπο που τις εννοεί η κυβέρνηση. Η οποία σχεδιάζει την εξομοίωση προς τα κάτω των ασφαλιστικών δικαιωμάτων όλων των εργαζομένων, κυρίως των νέων, με το πεσοκόμμα κατακτήσεων, που μέχρι σήμερα εξασφάλιζαν καλύτερους όρους ασφάλισης και συνταξοδότησης για μερίδα των εργαζομένων, πάντα βέβαια με το αζημίωτο.

Τι θεωρεί στρέβλωση η κυβέρνηση; Το παράδειγμα του νόμου Σιούφα, τον οποίο κράτησε αυτοόσιο το ΠΑΣΟΚ όταν ανέλαβε τη διακυβέρνηση, είναι χαρακτηριστικό. Για την τότε κυβέρνηση Μητσοτάκη, «στρέβλωση» ήταν οι γυναίκες να συνταξιοδοτούνται μια πενταετία ωρίτερα. Γι' αυτό και εξομοίωσε προς τα πάνω, στα 65 χρόνια, τα γενικά όρια ηλικίας συνταξιοδότησης για άνδρες και γυναίκες που μπόκαν στην παραγωγή μετά το 1993. Οι φυσικές και κοινωνικές ιδιαιτερότητες της γυ-

ναίκας ήταν «στρέβλωση» στο σύστημα της Κοινωνικής Ασφάλισης, την οποία η τότε κυβέρνηση φρόντισε να διορθώσει.

Τόσο η σημερινή, όσο και η προηγούμενη κυβέρνηση, δεν εκλαμβάνουν ως αδικία και ως στρέβλωση το γεγονός, για παράδειγμα, ότι ένας στους δύο συνταξιούχους, μετά από 30 και 40 χρόνια δουλειάς καλείται να επιβιώσει με λιγότερα από 500 ευρώ. Δε θεωρούν άδικο το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι

ντας μια χαώδη κατάσταση που πρέπει να διορθωθεί. Όλα αυτά πρέπει να ενοποιηθούν και να γίνουν τρία τέσσερα Ταμεία.

Η σημερινή και η προηγούμενη κυβέρνηση προσπαθούν να παρουσιάσουν το πρόβλημα του Ασφαλιστικού σαν ένα οργανωτικής φύσης πρόβλημα. Κρύβουν ότι πίσω από την ενοποίηση κύριων, επικουρικών και ειδικών Ταμείων βρίσκεται η μεθοδευση να εξισωθούν προς τα κάτω τα ασφαλιστικά και συ-

20 ποσοστιαίες μονάδες.

Μακροπρόθεσμος στόχος είναι να προχωρήσει ταχύτερα η μετάβαση στο σύστημα των τριών πυλώνων, με κυρίαρχο αυτόν της ιδιωτικής - ανταποδοτικής ασφάλισης, στο πλαίσιο ενός κεφαλαιοποιητικού συστήματος, όπου μόνο όποιος πληρώνει θα έχει σύνταξη και παροχές Υγείας.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι ο νόμος Ρέππα, μαζί με την ενοποίηση των ειδικών Ταμείων και την ένταξή τους στο ΙΚΑ και στο ΙΚΑ TEAM προέβλεπε και την ίδρυση των λεγόμενων Επαγγελματικών Ταμείων, που λειτουργούν σε ανταποδοτική βάση. Δεν είναι καθόλου τυχαίο επίσης ότι μαζί με τη συζήτηση για τη νέα αντισσφαλιστική μεταρρύθμιση άνοιξε και η κουβέντα για την καθιέρωση της εθνικής σύνταξης, η οποία δε θα είναι τίποτε άλλο παρά η κατώτερη σημερινή σύνταξη (τη δίνει ο ΟΑΕΕ) συν το ΕΚΑΣ. Αυτό θα είναι στο μέλλον και το μοναδικό μερίδιο της «δημόσιας» Κοινωνικής Ασφάλισης στη διαμόρφωση της σύνταξης.

Ταξικό και όχι «εθνικό» ζήτημα

• **Λένε ότι το ζήτημα του Ασφαλιστικού είναι «εθνικό» ζήτημα και η επίλυσή του απαιτεί «διάλογο» και «συναινεση».**

Το ζήτημα της Κοινωνικής Ασφάλισης είναι ζήτημα ταξικό. Και ως τέτοιο αποτελεί πεδίο σύγκρουσης και όχι συνεννόησης με το κεφάλαιο, τις κυβερνήσεις και τα κόμμάτα του. Όπως δεν είναι «εθνική υπόθεση» η «ανταγωνιστικότητα» και η κερδοφορία του κεφαλαίου, έτσι α-

κριβώς δεν μπορεί να είναι «εθνική υπόθεση» και οι παράγοντες που την καθορίζουν.

Και στο ζήτημα της Κοινωνικής Ασφάλισης, όπως και σε κάθε άλλο ζήτημα που καθορίζει τους όρους πώλησης της εργατικής δύναμης, εργαζόμενοι και εργοδότες έχουν συγκρουόμενα συμφέροντα. Το κεφάλαιο αντιμετωπίζει την Κοινωνική Ασφάλιση ως «κόστος» από το οποίο πρέπει να απαλλαγεί για να αυξήσει την κερδοφορία του. Για τον εργαζόμενο, η Κοινωνική Ασφάλιση είναι το ελάχιστο και αναγκαίο αγαθό που μπορεί και πρέπει να του επιστραφεί από τον πλούτο που παράγει, καθώς μάλιστα είναι αυτός που πληρώνει διπλά και τριπλά για την Υγεία και τη σύνταξή του.

Κι όχι μόνο αυτό. Με βάση το σημερινό επίπεδο της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, με βάση τον παραγόμενο πλούτο και την κερδοφορία του κεφαλαίου, το ζήτημα από την πλευρά των εργαζομένων δεν τίθεται μόνο από την αμυντική σκοπιά της ενίσχυσης του δημόσιου και καθολικού χαρακτήρα της Κοινωνικής Ασφάλισης. Αλλά από τη σκοπιά της αντιστοίχισης των ασφαλιστικών δικαιωμάτων με τις σύγχρονες ανάγκες, με αίτημα τη μείωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης στα 60 για τους άνδρες και στα 55 για τις γυναίκες, με μια πενταετία λιγότερη για τα Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγελματικά, την αύξηση των συντάξεων, με κατώτερη σύνταξη στα 1.120 ευρώ, τη μείωση των εισφορών των εργαζομένων, την κατάργηση των εισφορών για τον κλάδο Υγείας κ.ά.

Με το κεφάλαιο ή με τους εργάτες

Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, το ΠΑΜΕ, θα πρωτοστατήσει το επόμενο διάστημα στην οργάνωση της πάλης των εργαζομένων, απορρίπτοντας κάθε «κοινωνικό διάλογο» μέσα από τον οποίο θα επιχειρηθεί η νομιμοποίηση των ανατροπών. Γιατί, μπροστά στην εξελισσόμενη επίθεση, κάθε πολιτική και συνδικαλιστική δύναμη δεν κρίνεται από τα «παχιά λόγια» και την κριτική που ενδεχόμενα να ασκεί σε επιμέρους και δευτερεύουσες πλευρές των προωθούμενων αλλαγών. Κρίνεται από τη θέση που παίρνει απέναντι στο κυρίαρχο ζήτημα, όπως αυτό εκφράζεται και στο ζήτημα της Κοινωνικής Ασφάλισης: Με τους εργάτες και τις πραγματικές τους ανάγκες ή με το κεφάλαιο και την ανταγωνιστικότητά του; Μέση λύση δεν υπάρχει.

πληρώνουν μέχρι δεκάρας τις ασφαλιστικές τους εισφορές, την ίδια ώρα που οι εργοδότες απολαμβάνουν αλλεπάλληλες χαριστικές ρυθμίσεις των χρεών τους προς το ΙΚΑ και τα άλλα ασφαλιστικά ταμεία.

Η παγίδα της ενοποίησης

• **Λένε ότι τα Ταμεία είναι πολλά (περίπου 150 καταγράφει στις συνεντεύξεις του ο Ν. Αναλυτής), δημιουργώ-**

νταξιοδοτικά δικαιώματα. Είναι χαρακτηριστική η δήλωση Αλογοσκούφη, ότι το μέλλον όλων των μισθωτών είναι στο ΙΚΑ. Δηλαδή, να παίρνουν όλοι σύνταξη στα 65 χρόνια τουλάχιστον (και «εθελοντικά» στα 67 σύμφωνα με το νόμο Ρέππα), με μειωμένες μάλιστα συντάξεις - πείνας. Όπως ακριβώς έγινε με τους τραπεζοϋπαλλήλους, η ένταξη των οποίων στο ΙΚΑ σήμανε την αύξηση των ορίων από 7 έως 15 χρόνια και μείωση των συντάξεων μέχρι και

ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΝΑΛΥΤΗ»

Καλοζυγισμένα χτυπήματα στην Κοινωνική Ασφάλιση

Οι προτάσεις της «Επιτροπής Εμπειρογνομόνων», που παραδόθηκαν ήδη στην κυβέρνηση από τον Ν. Αναλυτή, είναι 14 καλοζυγισμένα χτυπήματα στην καρδιά της Κοινωνικής Ασφάλισης. Είναι νέα σκέτα οι απαιτήσεις του μεγάλου κεφαλαίου, το μανιφέστο της ντόπιας πλουτοκρατίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η υιοθέτηση έστω και μερικών απ' αυτές θα οδηγήσει το σύστημα της Κοινωνικής Ασφάλισης στη χώρα μας σε ένα απέραντο πτωχοκομείο, όπου οι εργαζόμενοι θα προστρέχουμε ως ζητιάνοι για μερικά ψίχουλα. Μια κατάσταση ακόμα χειρότερη από τη σημερινή, όπου μετά από 35 και 40 χρόνια δουλειάς οι μισοί από τους συνταξιούχους πασχίζουν να επιβιώσουν με λιγότερα από 500 ευρώ. Το γεγονός ότι η κυβέρνηση έσπευσε να τις εντάξει στα «στοιχεία που πρέπει να συνεκτιμηθούν», δείχνει όχι μόνο τις προθέσεις της, αλλά ότι όλη η ιστορία με την «Επιτροπή» ήταν ένα προμελετημένο και καλοστημένο κόλπο.

Οι 14 αυτές προτάσεις οδηγούν σε ριζική μείωση των συντάξεων κύριας και επικουρικής, αφού ζητείται να αλλάξει ο τρόπος υπολογισμού της σύνταξης και όσον αφορά στο συντάξιμο μισθό αλλά και στα ποσοστά αναπλήρωσης. Προδιαγράφουν αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης γιατί ευθέως συνδέονται με την αύξηση του προσδόκιμου ορίου ζωής αλλά και μέτρα για τη λεγόμενη ενεργό γήρανση. Αμφισβητούν ευθέως και υπονομεύουν το δικαίωμα της «πρώτης» συνταξιοδότησης (γυναίκες με ανήλικα παιδιά), το δικαίωμα της συνταξιοδότησης ακόμα και με μειωμένη σύνταξη.

Η στοχοποίηση από τον Ν. Αναλυτή των γυναικών που βγαίνουν στη σύνταξη στα 60 χρόνια (οι ασφαλισμένες προ του 1993), των δημόσιων υπαλλήλων που θεωρεί ότι «έχουν ευνοϊκότερες ρυθμίσεις», αλλά και των ανώτατων ορίων ηλικίας, τα οποία πρέπει να αυξηθούν -με την παγίδα των λεγόμενων κινήτρων-, μαρτυρά ότι οι εκπρόσωποι της πλουτοκρατίας και η κυβέρνηση, αν δε βρουν α-

ντίσταση, θα τα ισοπεδώσουν όλα. Στις επιδιώξεις τους βρίσκονται η ίδρυση των επαγγελματικών ταμείων -άρα ενίσχυση μιας μορφής ιδιωτικής ασφάλισης-, καθώς και η μείωση των δαπανών Υγείας που θα οδηγήσει και σε νέα περικοπή ιατροφαρμακευτικών παροχών. Η ανασθεώρηση των ΒΑΕ, η χειρότερηση των όρων απονομής των αναπηρικών συντάξεων, καθώς και η επανεξέταση των κοινωνικών πόρων προδιαγράφουν μαύρες μέρες για μεγάλες κατηγορίες εργαζομένων και για συγκεκριμένα Ταμεία που εξαρτώνται από

κοινωνικούς πόρους.

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια χιονοστιβάδα ανατροπών που θα οδηγήσει όλους τους ασφαλισμένους, νέους και παλιότερους, σε γηραιά χωρίς καμιά προστασία, με εισοδήματα στο όριο της φτώχειας. Αλλά και κάτω απ' αυτό.

Οι εισηγητές αυτών των μέτρων ισχυρίζονται ότι έτσι θα «λυθεί» και θα «σωθεί» το Ασφαλιστικό. Το μόνο, όμως, στόχο που έχουν είναι να «λύσουν τα χέρια» του μεγάλου κεφαλαίου, να φορτώσουν και νέα βάρη στους εργαζόμενους και στα λαϊκά στρώματα. Να τους υποχρεώσουν να δουλεύουν

μια ζωή μέχρι τα βαθιά γεράματα και αντί για σύνταξη να έχουν πενταροδεκάρες. Επιβουλεύονται τη ζωή και την υγεία όλων των εργαζομένων, μόνο και μόνο για να απαλλάξουν το μεγάλο κεφάλαιο, να ενισχύσουν την κερδοφορία του.

Επικαλούνται τη «βιωσιμότητα» του συστήματος και δεν τους καίγεται καρφί για το πώς θα επιβιώσουν το υπόλοιπο της ζωής τους εκατοντάδες χιλιάδες συνταξιούχοι. Η «δημοσιονομική ισορροπία» που προβάλλουν είναι η ανισορροπία της «ελεύθερης αγοράς», του ανελέητου

Αυτό που πραγματικά σχεδιάζουν είναι άλλο ένα ριφιφι σε βάρος των Ταμείων και των ασφαλισμένων. Το ίδιο έκαναν την τριετία 1990-1993 με τη ΝΔ, το ίδιο επανέλαβαν και τη διετία 2001-2003 με το ΠΑΣΟΚ. Το ίδιο και ακόμα χειρότερα σχεδιάζουν και τώρα

ανταγωνισμού, που καταλήγει σε μια κοινωνία της ζούγκλας και της αρπαχτής.

Οι περίφημες μελέτες που επικαλούνται είναι πέρα για πέρα κάλπικες. Όπως κάλπηκο είναι και το ενδιαφέρον τους για το Ασφαλιστικό. Καθόλου δεν τους ενδιαφέρει η «βιωσιμότητα» του συστήματος που επικαλούνται. Αν αυτοί τους ενδιέφερε, τότε δε θα αναζητούσαν τη «λύση» ούτε στο να στερήσουν από τη γυναίκα με ανήλικα να βγαίνει λιγα χρόνια νωρίτερα στη σύνταξη, ούτε να μειώσουν τις συντάξεις των 500 ευρώ.

Αυτό που πραγματικά σχεδιάζουν είναι άλλο ένα ριφιφι σε βάρος των Ταμείων και των ασφαλισμένων. Το ίδιο έκαναν την τριετία 1990-1993 με τη ΝΔ, το ίδιο επανέλαβαν και τη διετία 2001-2003 με το ΠΑΣΟΚ. Το ίδιο και ακόμα χειρότερα σχεδιάζουν και τώρα.

Το Ασφαλιστικό ήταν πάντα και είναι ένα ζήτημα όχι οικονομικό, όπως θέλουν να το παρουσιάζουν, αλλά ένα πρόβλημα βαθιά πολιτικό. Ήταν και είναι πεδίο ταξικής αντιπαράθεσης. Ή οι εργάτες θα καταφέρουμε να περιφρουρήσουμε πρότερες κατακτήσεις και να διεκδικήσουμε νέες ή οι βιομήχανοι και μεγαλοεπιχειρηματίες θα μας πατήσουν στο λαιμό, απαλλοτριώνοντας και το τελευταίο ευρώ που προσμένουμε από τις συντάξεις μας. Ή θα συγκρουστούμε με την πλουτοκρατία και τα κόμμάτα της, ή θα φτάσουμε να παρακαλάμε για ένα κουτί φάρμακα και ένα ράντζο στα νοσοκομεία τρίτης και τέταρτης κατηγορίας. Μέση λύση δεν υπάρχει.

Η κυβέρνηση -και με τις προτάσεις Αναλυτή- κήρυξε και με τον πιο επίσημο τρόπο τον πόλεμο στην εργατική τάξη, σε όλα τα λαϊκά στρώματα. Σ' αυτόν τον πόλεμο οι εργαζόμενοι πρέπει να πάρει αποφασισμένοι ότι θα παλέψουμε και θα νικήσουμε.

Ασφαλιστική κινδυνολογία...

Αναμενόμενα τα συμπεράσματα της έκθεσης Αναλυτή για το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας. Όπως αναμενόμενη ήταν και η χρησιμοποίησή τους, με στόχο να τρομοκρατηθούν οι εργαζόμενοι. Δύο είναι τα βασικά επιχειρήματα που επικαλείται η έκθεση, για να δικαιολογήσει την άμεση λήψη μέτρων: η αυξητική πορεία των δημοσίων δαπανών που θα απαιτηθούν για συντάξεις, με ορίζοντα το 2050 και το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας. Ως προς το πρώτο ισχυρίζεται -με την παράθεση αμφισβητούμενων στοιχείων- ότι, στην περίπτωση που δε ληφθούν μέτρα, οι δημόσιες δαπάνες θα εκτιναχθούν από το 12,5% του ΑΕΠ το 2007, στο 24,8% του ΑΕΠ το 2050. Ως προς το δεύτερο, ισχυρίζεται ότι λόγω του δημογραφικού προβλήματος που αντιμετωπίζει η χώρα, η σχέση εργαζομένων - συνταξιούχων, θα επιδεινωθεί από 3,74 το 2005 σε 1,65 το 2050. Οπότε; Αν δε ληφθούν μέτρα επέρχεται με μαθηματική ακρίβεια δημοσιονομική κατάρρευση και, κατά συνέπεια, κατάρρευση του ασφαλιστικού συστήματος, επειδή δε θα είναι πλέον δυνατή η χρηματοδότησή του.

Είναι προφανές ότι με τέτοιου είδους τρομοκρατικά και κινδυνολογικά σενάρια, επιχειρούν να

κάμψουν την αντίσταση των εργαζομένων και να προωθήσουν τις αντιστασιακές ανατροπές. Αυτού του είδους, όμως, τα επιχειρήματα εμφανίζουν σοβαρά κενά, για να τα αποδεχτούμε ως προτάσεις που υποστηρίζονται από στοιχειώδη λογική. Κατά πρώτον, αν αποδεχτούμε τις λογικές αυτές, είναι σαν να αποδεχόμαστε ότι η Ελλάδα ως έθνος στα επόμενα 100 χρόνια απειλείται με συρρίκνωση και εξαφάνιση. Γιατί, αν το μέλλον που μας επιφυλάσσουν είναι μια κοινωνία υπερηλικών, τότε κάθε λογικός άνθρωπος θα συμφωνήσει ότι η όποια επίλυση του Ασφαλιστικού ή του δημοσιονομικού προβλήματος έρχεται σε δεύτερη και τρίτη θέση.

Κατά δεύτερο, επικαλούνται πρόβλημα χρηματοδότησης του συστήματος. Διερωτώνται πού θα βρεθούν τα χρήματα, για να πληρωθούν οι συντάξεις. Την απάντηση στο ερώτημα τους δίνουν στοιχεία από μια ομιλία του διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας τον προηγούμενο Ιούλη. Σύμφωνα με τον κ. Γκαργκάνο «η αξία των παγκόσμιων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων ήταν 12 τρισεκατομμύρια δολάρια ή περίπου 100% του παγκόσμιου ΑΕΠ το 1980, 64 τρισεκατομμύρια δολάρια

ή περίπου 200% του παγκόσμιου ΑΕΠ στο τέλος του 1995 και 140 τρισεκατομμύρια δολάρια ή πάνω από 300% του παγκόσμιου ΑΕΠ στο τέλος του 2005». Σε 25 δηλαδή χρόνια, τα περιουσιακά στοιχεία που με τη μορφή μετοχών, ομολόγων κλπ., κατέχουν ιδιώτες και επιχειρήσεις, αυξήθηκαν κατά 1.166,7%.

Πρόκειται για μια συσσώρευση πλούτου, πρωτοφανή και ασύλληπτη. Συσσώρευση, η οποία καταρρίπτει το επιχειρήματα ότι αν δε ληφθούν άμεσα μέτρα για το Ασφαλιστικό, τότε κινδυνεύει η χώρα με δημοσιονομική κατάρρευση, η οποία θα πυροδοτήσει και οικονομική χρεοκοπία. Πιο σωστά οι συντάκτες της έκθεσης, θα έπρεπε να επισημάνουν ότι το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας θα αντιμετωπίσει μελλοντικά πρόβλημα χρηματοδότησης, επειδή, ο τεραστίων διαστάσεων πλούτος που παράγεται και στην Ελλάδα, καταλήγει στα ταμεία των επιχειρήσεων και σε μια ολιγαρχία ιδιωτών εκατομμυριούχων. Φυσικά, δε θα περιμέναμε από ανθρώπους σαν τον κ. Αναλυτή, να καταλήξουν σε τέτοια συμπεράσματα. Θα ήταν υπερβολικό να ζητήσουμε από ένα στέλεχος του ΣΕΒ να κάνει δημόσια χαρακίρι...

ΑΝΤΙΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ

Συντονισμένα πυρά σε όλη την Ευρώπη

Με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, οι εργαζόμενοι σε όλα τα κράτη - μέλη της ΕΕ βρίσκονται αντιμέτωποι με απόπειρες αντιασφαλιστικών μεταρρυθμίσεων

Το τι επιφυλάσσει η νέα αντιασφαλιστική λαίλαπα για την εργατική τάξη της χώρας μας αποτυπώνεται στο έργο (που παρουσιάζουν αλλά και σχεδιάζουν) των αστικών κυβερνήσεων στην υπόλοιπη Ευρώπη - και όχι μόνο. Η διεθνής πείρα μπορεί να προσφέρει πολύτιμα διδάγματα για τους εργαζόμενους στην Ελλάδα, επιβεβαιώνοντας ταυτόχρονα πόσο επιτακτική γίνεται η ενίσχυση της διεθνιστικής αλληλεγγύης, της ίδιας της ταξικής πάλης, σε κάθε χώρα αλλά και διεθνώς.

Τα μέτρα που ετοιμάζεται να καταθέσει η «Επιτροπή Σοφών» δεν είναι αποκείμε φαντασίας, ούτε αποτέλεσμα αυτοσχεδιασμού. Καταγράφουν τις σύγχρονες ανάγκες του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, τις οποίες σπεύδει να ικανοποιήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι ίδιες οι οδηγίες κι οι αποφάσεις της ΕΕ, αποτυπώνουν αυτήν ακριβώς την ανάγκη του κεφαλαίου να δράσει συντονισμένα, σε κάθε κράτος - μέλος, για να αυξήσει την κερδοφορία του, για να λεηλατήσει τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις των εργαζομένων. Να γιατί η εργατική τάξη πρέπει να δράσει και να παλέψει σαν γροθιά, ενωμένα, ταξικά.

Τα σχέδια που προωθεί η κυβέρνηση της Γαλλίας (μία από τις χαρακτηριζόμενες σαν «ατμομηχανές» της ΕΕ) στον τομέα της Κοινωνικής Ασφάλισης περιλαμβάνουν τα εξής:

- «Εβελοντική παραμονή στην εργασία ακόμη και για όσους έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους», όπως είπε σε πρόσφατη συνέντευξη του ο πρόεδρος Νικολά Σαρκοζί, παρουσιάζοντας τις προτάσεις της κυβέρνησής του. Για να τονίσει μάλιστα πόσο... δημοκρατική θα είναι αυτή η «επιλογή», πρόσθεσε πως, σε όσους επιλέγουν την πρόωγη συνταξιοδότηση θα επιβάλλεται βαρύτερη φορολογία. Να μια εικόνα των λεγόμενων «αντικινήτρων» ώστε να παραταθεί ο εργασιμός βίος.

- Την επιβολή πλεονών στις παροχές για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Με το επείγον ότι είναι «ανεξέλεγκτη» η κατάσταση, επειδή το 90% των επισκέψεων καταλήγει σε συνταγογράφηση,

πάνε να βάλουν όριο ακόμα και στο... πόσες φορές θα αρρωστήσουν οι εργαζόμενοι! Κάτι αντίστοιχο δηλαδή με τις εξαγγελίες Μαγγίνα για τον «εξορθολογισμό» των παροχών των ταμείων για νοσοκομειακή περίθαλψη και φάρμακα.

- Να καταργηθούν οι «προνομιακοί» όροι συνταξιοδότησης που ισχύουν για τους εργαζομένους ορισμένων κλάδων. Πρόκειται για κλάδους που μπορούν να παρομοιαστούν με την κατηγορία των

«Βαρών και Ανθυγιεινών», όπου οι εργαζόμενοι σήμερα συνταξιοδοτούνται στα 37 χρόνια δουλειάς (στον ιδιωτικό τομέα, πολλοί εργαζόμενοι παίρνουν σήμερα σύνταξη στα 41 χρόνια).

Μάλιστα, μπροστά στις κινητοποιήσεις που ήδη προχωρούν οι συνδικαλιστικές οργανώσεις, ο Νικολά Σαρκοζί διαμήνυσε ότι δε θα χρησιμοποιήσει βία απέναντι στις αντιδράσεις «αλλά όσες και όποιες και αν είναι, οι μεταρρυθ-

μίες θα εφαρμοστούν». Ενώ ομολογώντας ότι ο «κοινωνικός διάλογος» δεν είναι παρά ένα εργαλείο για την εξασφάλιση ταξικής ειρήνης, ξεκαθάρισε ότι παρουσίασε τις προτάσεις του «για να συζητηθούν στον κοινωνικό διάλογο, αλλά όχι για να γίνουν αντικείμενο διαπραγμάτευσης, στην ουσία τους, μέσα από έναν διάλογο που γίνεται άλλοθι ακνησίας και απραξίας». Σημείωση: Μόλις πριν λίγες εβδομάδες, ο Γ. Αλογοσκού-

φης ξεκαθάρισε ότι ο «διάλογος» για το Ασφαλιστικό «δεν μπορεί να είναι ένας ατέρμων διάλογος».

Απάντηση σε όσους θα έσπευδαν να δηλώσουν ότι τα παραπάνω επιβεβαιώνουν την αναγκαιότητα για «κεντροαριστερές συνεργασίες ως απάντηση στη Δεξιά», σπεύδουν να δώσουν οι σοσιαλδημοκράτες που στηρίζουν ή συμμετέχουν σε κυβερνήσεις κρατών - μελών της ΕΕ.

Η κεντροαριστερή κυβέρνη-

ση του Ρομάνο Πρόντι, στην Ιταλία, προωθεί την αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, πάνω από τα 67 χρόνια.

Κανένα περιθώριο παρεμπνευσίας δεν αφήνει ούτε η περίπτωση της Γερμανίας, όπου δεν πρόλαβε να στεριώσει η κυβερνητική συνεργασία των κομμάτων της Μέρκελ (Χριστιανοδημοκράτες) και του Σρέντερ (Σοσιαλδημοκράτες) και φάνηκε αμέσως για την υπεράσπιση των συμφερόντων «έομιζαν». Το Μάρτη του 2006, αμφότεροι υιοθέτησαν την έκθεση του σοσιαλδημοκράτη υπουργού Απασχόλησης για το συνταξιοδοτικό, σύμφωνα με την οποία:

- Ανεβαίνουν τα ηλικιακά όρια συνταξιοδότησης από τα 65 στα 67 χρόνια.

- «Παγώνουν» οι συντάξεις για 2 χρόνια (ουσιαστικά πρόκειται για περικοπές, αφού «ήδη» έμειναν στάσιμες για δύο χρόνια).

- Οι ήδη συνταξιούχοι επιστρέφουν ξανά στη δουλειά λόγω της «σκοτεινής εικόνας για τα συνταξιοδοτικά ταμεία της χώρας»!

Σε αντίστοιχα συμπεράσματα οδηγεί κι η εικόνα από τις σκανδιναβικές χώρες. Το Δεκέμβριο του 2005, παρουσιάστηκε στη Δανία μία έκθεση κάποιας επιτροπής ειδικών εμπειρογνομώνων (κάτι σαν την «Επιτροπή Σοφών» του Αναλυτή) που πρότεινε ανάμεσα στ' άλλα τα εξής:

- Να αυξηθούν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης στα 70 από τα 65 χρόνια που ισχύει σήμερα.

- Να καταργηθεί το σύστημα της μερικής πρόωγης συνταξιοδότησης που ισχύει για όσους έχουν περάσει τα 60 και έχουν τη δυνατότητα να δουλεύουν μερικές ώρες με πλήρη μισθό και για τις υπόλοιπες να συνταξιοδοτούνται με το ανάλογο ποσό. Κάτι που ισχύει για εργαζομένους από Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα.

Θορυβημένος από τις αντιδράσεις, τον Απρίλη του 2006, ο πρωθυπουργός της Δανίας εισηγήθηκε στη Βουλή την αύξηση των ορίων ηλικίας στα 67 και στα 63 για την πρόωγη μερική σύνταξη. Χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει ότι θα «κοπώσει» η αντιασφαλιστική καταιγίδα.

Ιδιωτικοποίηση με γοργούς ρυθμούς

Η ιδιωτικοποίηση της Κοινωνικής Ασφάλισης προχωρά με γοργά βήματα και στην Ολλανδία. Οι επαγγελματικές συντάξεις καλύπτουν σήμερα το 40% των εισοδημάτων των συνταξιούχων, έναντι του 50% που καλύπτει η βασική σύνταξη (στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας περιλαμβάνεται η δημόσια σύνταξη, η επαγγελματική και τα έσοδα από ατομικά συμβόλαια με ιδιωτικές τράπεζες ή ασφαλιστικές εταιρείες).

Τα επόμενα χρόνια υπολογίζεται ότι (οι επαγγελματικές) θα αντιστοιχούν στο 50%, ακόμα και στο 60% των εσόδων των συνταξιούχων. Το ύψος της βασικής σύνταξης συνδέεται με τον εκάστοτε κατώτατο μισθό. Αν ο συνταξιούχος είναι παντρεμένος δικαιούται το 100%, αν όχι, το 70%. Για να θεμελιώσει κάποιος συνταξιοδοτικό δικαίωμα στη χώρα, πρέπει να μείνει στην Ολλανδία από τα 15 μέχρι τα 65 του χρόνια ενώ, για κάθε χρόνο απουσίας του, αφαιρείται ένα 2%.

Στη Σουηδία εκλείπουν ακόμα κι οι ε-

λάχστες ασφαλιστικές δικλίδες που ισχύουν για την τυπική προστασία των εργαζομένων: ουσιαστικά δεν υπάρχει ούτε ανώτερο όριο ηλικίας συνταξιοδότησης, ούτε κατώτερη σύνταξη. Η βασική σύνταξη υπολογίζεται με ένα ιδιαίτερο σύνθετο τρόπο και σε συνάρτηση ασταθών παραγόντων όπως... οι δείκτες θνησιμότητας. Οι εργαζόμενοι έχουν μεν τη δυνατότητα να πάρουν σύνταξη στα 61 τους, αλλά συνεχίζουν να δουλεύουν, αφού κανείς και τίποτα δεν τους εγγυάται πώς και αν θα τα βγάλουν πέρα.

Ως προς το έδαφος που κερδίζουν χρόνο με το χρόνο οι μορφές ιδιωτικής ασφάλισης, είναι χαρακτηριστικά τα στοιχεία της Έκθεσης του Ιδρύματος Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών (IOBE) το Νοέμβριο 2004. Εκεί σημειωνόταν ότι «το σύνολο των αποθεματικών των επαγγελματικών ταμείων ξεπερνά παγκοσμίως τα 35 τρισεκατομμύρια δολάρια». Αποκαλυπτικά είναι τα ποσοστά επί του ΑΕΠ στα οποία υπολογίζεται η περιουσία των ιδιωτικών συ-

νταξιοδοτικών ταμείων:

- Στην Ολλανδία 113%.
- Στην Ελβετία 102%.
- Στη Μ. Βρετανία 85%.
- Στον Καναδά 48%.

Η ίδια έκθεση παράτρυνε όλες τις χώρες να κινηθούν στην ίδια κατεύθυνση αφού: «Στις χώρες όπου τα επαγγελματικά ταμεία και η ιδιωτική ασφάλιση έχουν αναπτυχθεί σε αυτή την κατεύθυνση, το φορτίο των δαπανών για τις συντάξεις ως ποσοστό στο ΑΕΠ είναι σαφώς λιγότερο βαρύ. Χαρακτηριστικό παράδειγμα στην Ευρώπη αποτελούν η Σουηδία, η Φινλανδία και η Ολλανδία, με μείωση των δαπανών για συντάξεις στο ΑΕΠ από 13,7, 13,8 και 15 αντίστοιχα, το 1983, στο 11,4, 10,9 και 12,9, το 2001».

Καθαρά λόγια δηλαδή: Να ξεφορτωθεί το κράτος το... βαρύ φορτίο της Κοινωνικής Ασφάλισης και ακόμα το υστέρημα, που πληρώνει ο κάθε εργατής για να έχει αξιοπρεπή γεράματα, να τζογάρεται για να θησαυρίζουν άλλοι!

Ολομέλεια της Διοίκησης της Ομοσπονδίας

Συνεδρίασε η Διοίκηση της Ομοσπονδίας το Σάββατο 29-9-2007 με αντικείμενο τη νέα επίθεση της κυβέρνησης στην Κοινωνική Ασφάλιση και τα άλλα δικαιώματα των εργαζομένων, την οργάνωση του κλάδου για την αντιμετώπιση μαζί με το σύνολο του ταξικού εργατικού κινήματος των αντιστασιαστικών μέτρων που έρχονται.

Η εκτίμηση της Διοίκησης είναι πως:

- Κυβέρνηση, αξιωματική αντιπολίτευση είναι δεσμευμένες στο κεφάλαιο να προχωρήσουν, χωρίς καθυστέρηση, στην ανατροπή της Κοινωνικής Ασφάλισης, του συνόλου των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

- Στόχος τους η απαλλαγή του κράτους από τη συμμετοχή του στην Κοινωνική Ασφάλιση και της εργοδοσίας από τις εισφορές. Να οδηγήσουν τους εργαζομένους στην αγκαλιά των ασφαλιστικών εταιρειών. Αυτό σημαίνει αύξηση της κερδοφορίας των καπιταλιστών και παραπέρα όξυνση της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης. Στοχεύουν στην αύξηση του ο-

ρίου συνταξιοδότησης στα 67-70 χρόνια, στην κατάργηση των ΒΑΕ, στην κατάργηση της κατώτερης σύνταξης, στην υποβάθμιση της ιατρικής, φαρμακευτικής, νοσοκομειακής περιθαλψής και κάθε παροχής του ΙΚΑ προς τους ασφαλισμένους.

Η Διοίκηση καλεί τους οικοδόμους:

- Να μην παγιδευτούν στο κόλπο της κυβέρνησης, νέοι και παλιοί ασφαλισμένοι.

- Να απορρίψουν το στημένο κοινωνικό διάλογο της κυβέρνησης και να καταδικάσουν τις συνδικαλιστικές και πολιτικές δυνάμεις που θα πάρουν μέρος.

- Να μην πατήσουν την πεπονόφλουδα της εθνικής σύνταξης, είναι το μέσο κατάργησης της κατώτερης.

- Καμία εμπιστοσύνη στην πλειοψηφία των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ.

Στόχος τους είναι να υπονομεύσουν τους αγώνες της εργατικής τάξης, να οδηγήσουν την αντιπαράθεση σε ανούσιο δικοματικό καυγά αφήνοντας στο απυρόβλητο τη γενεσιουργό αιτία των αντιλαϊκών μέτρων που είναι το καπιταλιστικό κέρδος.

- Να πλαισιώσουν πιο αποφασιστικά τα σωματεία, να δραστηριοποιηθούν, να ξεσηκωθούν ενάντια στα αντιστασιαστικά μέτρα και συνολικά στις πολιτικές που αφαιρούν κατακτήσεις και δικαιώματα.

Τέλος, η Ομοσπονδία στο πλαίσιο του σχεδιασμού της δουλειάς, της βοήθειας στα συνδικάτα - μέλη και στην προσπάθεια να έρθει σε επαφή με τους συναδέλφους **αποφάσισε:**

1. Την πραγματοποίηση περιφερειακών συσκέψεων σε όλη την Ελλάδα.

2. Να προχωρήσουν τα σωματεία σε γενικές συνελεύσεις ενημέρωσης του κλάδου, να πάρουν αγωνιστικές πρωτοβουλίες.

3. Να οργανωθούν περιοδείες στα γαπιά και στα εργοτάξια.

4. Κάλεσε τους οικοδόμους όλης της Ελλάδας να πάρουν αγωνιστικά μέρος στα συλλαλητήρια που διοργανώνει το ΠΑΜΕ σε όλες τις πόλεις της χώρας στις 7-11-07.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Πανοικοδομικός συναγερμός για το Ασφαλιστικό

Η συνεδρίαση της ολομέλειας της Διοίκησης έγινε στις 29 Σεπτεμβρίου, 13 ημέρες μετά τις βουλευτικές εκλογές. Όπως αναφέρεται στην εισήγηση, «το αποτέλεσμα καταγράφηκε με χαστούκι στο δικομματισμό. Η μικρή πλειοψηφία για τη ΝΔ και η εκλογική ήττα για το ΠΑΣΟΚ, μπορεί να καταγραφεί ως αποτέλεσμα διεργασιών στη συνείδηση των εργαζομένων, μέσα από τους αγώνες, που ανέπτυξε το ταξικό εργατικό κίνημα τα προηγούμενα χρόνια. Είναι μια απάντηση σε όσους λένε ότι οι αγώνες δεν έχουν αποτέλεσμα και στους ανυπόμονους, που πιστεύουν ότι οι αλλαγές στη συνείδηση των εργαζομένων μπορούν να προκύψουν χωρίς ανάπτυξη του εργατικού κινήματος και συγκρούσεις.

Σε κάθε περίπτωση, η δυναμική του αποτελέσματος πρέπει να εκφραστεί στην ανάπτυξη του εργατικού λαϊκού κινήματος, στη διαμόρφωση ισχυρού ταξικού μετώπου. Σ' αυτή την κατεύθυνση οι ταξικές δυνάμεις αναλαμβάνουν μεγάλες ευθύνες.

Η εισήγηση στη συνέχεια στάθηκε σε ζητήματα οργάνωσης των αγώνων, ενόψει της επικείμενης επίθεσης στα εργατικά δικαιώματα, που σχεδιάζουν οι δυνάμεις του κεφαλαίου.

Ιδιαίτερα τονίστηκε η επιδρομή στο Ασφαλιστικό με μέτρα που έχουν στόχο την εξασφάλιση της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Ακόμη εκτενείς αναφορές έγιναν στα ζητήματα των εργασιακών σχέσεων, τον προϋπολογισμό του 2008, τις συλλογικές συμβάσεις, την Παιδεία και την Υγεία - Πρόνοια.

Όπως τονίστηκε στην εισήγηση, «το Ασφαλιστικό, αποτελεί ένα μέρος της επίθεσης του κεφαλαίου. Το όσα αραιάζουν για τη σωτηρία του είναι κοίφια λόγια. Θυμηθείτε ότι η ΝΔ πέρασε τον αντιστασιαστικό Ν. 2084, με τη δικαιολογία της σωτηρίας της Κ.Α. για 30 χρόνια. Το ΠΑΣΟΚ πέρασε το Ν. 3029, για τη σωτηρία της Κ.Α. για 20 χρόνια. Σήμερα, 15 χρόνια μετά τον Ν. 2084 και 5 χρόνια μετά το Ν. 3029, ανακάλυψαν τη χρεοκο-

πία της Κ.Α., ξαναπροσπαθούν να ξεγελάσουν τους ασφαλισμένους λέγοντας, πως τα μέτρα θα δώσουν «φιλή ζωή» στην Κ.Α. μέχρι το 2050.

Έχει αξία να υπενθυμίσουμε ότι ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, 25 χρόνια τώρα, ο ένας βάζει το δυναμίτη και ο άλλος ανάβει το φυτίλι. Είναι και οι δύο συνένοχοι για όσα έχουν γίνει στην Κ.Α.

• Η ΝΔ ψήφισε το 1992 τους αντεργατικούς «νόμους Σιούφα», που:

- Διαχώρισαν τους ασφαλισμένους σε πριν και μετά το 1993, αύξησαν το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης στα 65 χρόνια.

- Αύξησαν τις εισφορές των εργαζομένων.

- Αποσύνδεσαν το κατώτερο όριο των συντάξεων του ΙΚΑ από τα 20 ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη.

- Επέβαλαν συμμετοχή των ασφαλισμένων 25% στην αγορά των φαρμάκων.

• Το ΠΑΣΟΚ, ενώ προεκλογικά είχε υποσχεθεί ότι θα καταργήσει «το νόμο Σιούφα», όταν έγινε κυβέρνηση, τους επάρμοσε και πήρε νέα αντεργατικά μέτρα. Ενώ απέτυχε να περάσει τα μέτρα «Γιαννίτση», ψήφισε το «νόμο Ρέππα» το 2002, που:

- Μείωσε κι άλλο τις συντάξεις για τους εργαζομένους στο δημόσιο και τις πρώην ΔΕΚΟ.

- Αντί να υπολογίζεται η σύνταξη με βάση τον τελευταίο μισθό, ο υπολογισμός γίνεται με βάση το μέσο όρο των μισθών της τελευταίας 5ετίας.

- Η σύνταξη δεν υπολογίζεται στο 80% του τελευταίου μισθού, αλλά στο 70% του μέσου όρου των μισθών της τελευταίας 5ετίας.

- Άνοιξε το δρόμο για συνταξιοδότηση στα 67, ιδιωτικοποίηση της Ασφάλισης και κατάργηση των ΒΑΕ.

Το πρόβλημα είναι ένα, το Ασφαλιστικό είναι βαριδί για την ανταγωνιστικότητα, για την αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου, γι' αυτό θέλουν να απαλλαγτούν απ' αυτή την υποχρέωση το δυνατό γρηγορότερα.

Κράτος και εργοδότες επιδιώκουν να μεταφέρουν τη δική τους υποχρέωση

Το διεκδικητικό μας πλαίσιο

Το παρακάτω διεκδικητικό πλαίσιο αποτελεί τον μπόουσουλα της δουλειάς μας:

• Αποκλειστικά Δημόσιο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης (Υγεία, συνταξιοδότηση, Πρόνοια) που θα καλύπτει πλήρως τις ανάγκες των εργαζομένων και των οικογενειών τους.

• Κατάργηση των αντιστασιαστικών νόμων του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ.

• Σύνταξη στα 55 για τις γυναίκες, στα 60 για τους άνδρες - 50 και 55 αντίστοιχα για τα Βαρέα - Ανθυγιεινά.

• Καταχώριση συνταξιοδοτικού δικαιώματος με 4.050 ημέρες εργασίας.

• Σύνταξη ανεξαρτητής ηλικίας στα 30 χρόνια ασφάλισης.

• Σύνταξη στο 80% του τελευταίου μισθού. Κατώτερη σύνταξη 1.120 ευρώ.

• Αναγνώριση και διανομή των «υπέρ αγνώστων» ενσήμων.

• Αποκλειστικά Δημόσια - Δωρεάν Υγεία. Κατάργηση της ιδιωτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας. Κατάργηση των ασφαλιστικών εισφορών για τον κλάδο Υγείας, της συμμετοχής στις εργαστηριακές και λοιπές εξετάσεις και τα φάρμακα.

• Πλήρης κάλυψη των αναγκών της Υγείας με χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό και τους εργοδότες. Ουσιαστική πρωτοβάθμια φροντίδα που θα στηρίζεται σε Κέντρα Υγείας στις πόλεις και την ύπαιθρο. Πλήρης στελέχωση και εξοπλισμός των δημόσιων νοσοκομείων και των Κέντρων Υγείας. Κατάργηση κάθε ιδιωτικής δραστηριότητας στα δημόσια νοσοκομεία.

• Ουσιαστική προστασία της μητρότητας, ειδικά μέτρα πρόληψης και προστασίας της υγείας του γυναικείου πληθυσμού (γυναικολογικά ιατρεία στα Κέντρα Υγείας, κέντρα οικογενειακού προγραμματισμού).

• Αδειες κηρίσεων, τοκετού, θηλασμού για όλες τις γυ-

ναίκες, ανεξάρτητα από το πού δουλεύουν (δύο μήνες πριν και πέντε μήνες μετά τη γέννηση του παιδιού) με πλήρεις αποδοχές και ασφαλιστικά δικαιώματα.

• Δημιουργία κρατικών, δωρεάν βρεφονηπιακών - παιδικών σταθμών και δημοσίων κέντρων δημιουργικής απασχόλησης παιδιών και νηπίων, παιδικές κατασκηνώσεις.

• Ιδιαίτερη φροντίδα για τους ηλικιωμένους, τα Άτομα με Ειδικές Ανάγκες (ΑμΕΑ) και τις οικογένειές τους, τους χρόνια πάσχοντες.

• Γενίκευση του κοινωνικού τουρισμού με εξασφάλιση φτηνών καλοκαιρινών διακοπών, αλλά και ολιγοήμερων διακοπών κατά τη διάρκεια του χρόνου.

• Τα μέλη των μονογονεϊκών οικογενειών να εργάζονται μόνο πρωινή βάρδια μέχρι τα παιδιά να φτάσουν στην ηλικία των 10 ετών.

• Ουσιαστικά μέτρα για την Υγιεινή και Ασφάλεια στους τόπους δουλειάς. Υπεράσπιση, επέκταση των Βαρέων - Ανθυγιεινών Επαγγελματιών στον ιδιωτικό και το δημόσιο τομέα (π.χ. ΟΤΑ, Υγεία) σύμφωνα με τις νέες απαιτήσεις και ανάγκες. Καθιέρωση - κατοχύρωση της εργοδοτικής εισφοράς για ασφαλιστική κάλυψη του επαγγελματικού κινδύνου.

• Κρατικό σώμα τεχνικών Ασφαλείας και γιατρών Εργασίας ενταγμένο στο δημόσιο σύστημα υγείας. Κατάργηση των ιδιωτικών Εξωτερικών Υπηρεσιών Προστασίας και Πρόληψης (ΕΞΥΠΠ) και της ανάθεσης καθηκόντων τεχνικών Ασφαλείας στους εργοδότες. Αυστηρές πωλές στους εργοδότες για κάθε παραβίαση της νομοθεσίας. Μέτρα για την αντιμετώπιση της εντατικοποίησης της δουλειάς.

• Εργατικός έλεγχος - Αναβάθμιση της παρέμβασης των συνδικάτων στο σχεδιασμό και την εφαρμογή των μέτρων Υγιεινής και Ασφάλειας.

στους ίδιους τους εργάτες και τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες. Οι μεν πρώτοι, θέλουν να απαλλαγτούν από τη χρηματοδότηση της ΚΑ, οι δε δεύτεροι, από την υποχρέωση να πληρώνουν εισφορές, με αποτέλεσμα υποβαθμισμένες υπηρεσίες που θα απευθύνονται στα πιο εξασθελωμένα τμήματα των εργαζομένων και των συνταξιούχων, με ταυτόχρονη ενίσχυση της ιδιωτικής ασφάλισης και των

ιδιωτικών επιχειρήσεων στην Υγεία - Πρόνοια. Και οι δύο λειτουργούν στην κατεύθυνση της αύξησης της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Τα όσα έχουν δει το φως της δημοσιότητας, από το στόμα του πρωθυπουργού, του Αλογοσκούφη, του Αναλυτή, του αρχηγού του ΠΑΣΟΚ, σχετικά με την ΚΑ, σ' ένα συμπέρασμα οδηγούν:

- Αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης

με την κατάργηση των Βαρέων & Ανθυγιεινών Επαγγελματιών (ΒΑΕ).

- Εθελούσια παραμονή στην εργασία μέχρι τα 67-70 χρόνια, με δέλεαρ την αύξηση της σύνταξης.

- Κατάργηση της κατώτερης σύνταξης με την εφαρμογή της εθνικής σύνταξης ή τον υπολογισμό της σύνταξης σ' όλο τον ασφαλιστικό βίο.

- Κατάργηση των επικουρικών ταμείων

με την απόσπασή τους από το ΙΚΑ ή με τη δημιουργία επαγγελματικών ταμείων.

- Κατάργηση των πρόωρων συντάξεων.
- Περιορισμό ή αλλαγή προς το χειρότερο των όρων απονομής αναπηρικών συντάξεων.

- Ενοποίηση ταμείων, που σημαίνει μεταφορά στο ΙΚΑ υποχρεώσεων διακατομμυρίων ευρώ και ανατροπή ασφαλιστικών δικαιωμάτων των ασφαλισμένων σ' αυτά τα ταμεία».

Αναφορικά με την αντιμετώπιση των σχεδίων της άρχουσας τάξης για το Ασφαλιστικό, τονίστηκε ότι τρία είναι τα ζητήματα στα οποία πρέπει να επικεντρώσουμε την προσοχή μας. Συγκεκριμένα:

Α. Η επιχειρηματολογία της κυβέρνησης και των άλλων συνοδοιπόρων της.

Β. Τα εμπόδια που θα βάλουν με διάφορους τρόπους.

Γ. Η οργάνωση του αγώνα μας.

Α. Σχετικά με την επιχειρηματολογία

Η κυβέρνηση της ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και τ' άλλα παπαγαλάκια εστιάζουν το πρόβλημα σε τέσσερις κυρίως άξονες:

- Οικονομική αδυναμία του ΙΚΑ να αντεπεξέλθει στις υποχρεώσεις του.
- Η αλλαγή σχέσης συνταξιούχου - ερ-

γαζομένου προς το δυσμενέστερο πολιτισμοί τα ελλείμματα.

- Υπάρχουν ανισότητες στην Κ.Α. και πρέπει να εξαιρεθούν.

- Η αύξηση του προσδόκιμου ορίου ζωής.

Η λεηλασία των Ταμείων έχει τη σφραγίδα, τόσο της ΝΔ, όσο και του ΠΑΣΟΚ. Οι εργαζόμενοι, οι ασφαλισμένοι δεν έχουν καμιά ευθύνη για τα ελλείμματα.

Από το 1951, περίοδο ωρίμανσης του ΙΚΑ, τα χρήματα σπαταλούνταν, με κριτήριο πολιτικές και εργοδοτικές σκοπιμότητες.

- Για 25 περίπου χρόνια τα αποθεματικά του ΙΚΑ ήταν άτοκα στις τράπεζες και παράλληλα δανειζόνταν για τις τρέχουσες ανάγκες του. Μόνο αυτή η λεηλασία στοίχισε στο ΙΚΑ 58 δισ. ευρώ.

- Η εσφοροδιαφυγή του κεφαλαίου με τις πλάτες της εκάστοτε κυβέρνησης σήμερα φθάνει στα 5,8 δισ. ευρώ το χρόνο.

- Οι ακοδόμοι ξέρουν καλά: Οι εργοδότες τούς κλέβουν την ασφάλιση και μετά τούς την πουλάνε. Ελεγχος στις οικοδομές έχει να περάσει χρόνια, με τη δικαιολογία της έλλειψης προσωπικού.

- Οι ιδιωτικές επιχειρήσεις οφείλουν στο ΙΚΑ πάνω από 3 δισ. ευρώ.

- Το Δημόσιο οφείλει στο ΙΚΑ 5 δισ. ευρώ.

- Η συγχώνευση της Ιονικής και της

Λαϊκής Τράπεζας στο ΙΚΑ τού φόρτωσε έλλειμμα 600 εκατομμύρια ευρώ.

- Με το τζογάρισμα στο χρηματιστήριο έκαναν φτερά πάνω από 20 δισ. ευρώ.

- Με σκανδαλώδεις νόμους, οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, χάρισαν δισ. ευρώ από πρόστιμα βεβαιωμένων εισφορών.

Η αλλαγή της σχέσης εργαζομένου - συνταξιούχου χρησιμοποιείται ως σοβαρό επιχείρημα από όλα τα κοράκια που έχουν πέσει να κατασπαράξουν την Κ.Α.

Γ' αυτό όμως την ευθύνη δεν την έχουν οι εργαζόμενοι, οι ασφαλισμένοι. Την ευθύνη έχουν αυτές οι πολιτικές που άνοιξαν και διέυρυναν αυτή τη διαφορά. Κι αυτό γιατί:

- Η ανατροπή των εργασιακών σχέσεων δεν ανέτρεψε μόνο το σταθερό χρόνο εργασίας, κτύπησε τις συλλογικές συμβάσεις, την ασφάλιση του εργαζομένου. Τα 3ωρα, 4ωρα, οι ελαστικές μορφές απασχόλησης, τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης, είναι παράγοντες που διαμορφώνουν τη σχέση εργαζομένου - συνταξιούχου.

- Η ανεργία, που τη γεννάει και την οξύνει το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα, είναι βασικός παράγοντας ανατροπής της σχέσης εργαζομένου - συνταξιούχου.

- Το 51% των εργαζομένων, κατά μέσο όρο, εργάζεται 128 ημέρες το χρόνο.

- Τα στοιχεία του ΙΚΑ λένε ότι το 17% των εργαζομένων είναι ανασφάλιστοι και μία στις εννέα επιχειρήσεις δεν έχει καταγραφεί.

- Με στοιχεία του ΙΚΑ, το 60% των οικοδόμων ασφαρίζεται κατά μέσο όρο με 38 έτη στο χρόνο.

- Η κυβέρνηση κάνει πλάτες στους εργοδότες να κλέβουν την ασφάλιση των μεταναστών και μετά τους πουλάει 150 έτη για να αποκτήσουν πράσινη κάρτα.

Αυτοί είναι οι βασικοί λόγοι της δυσμενούς σχέσης εργαζομένου - συνταξιούχου και όχι οι ανέξοδες φιλοαρίες τους. Δεν μπορούμε να μπούμε στη λογική «πονάει κεφάλι, κόψε κεφάλι».

Σχετικά με τις ανισότητες, η κυβέρνηση προσπαθεί να φέρει σε αντιπαράθεση τους ασφαλισμένους. Να φέρει σε αντιπαράθεση αυτούς που παίρνουν πρόωρα συντάξη μ' αυτούς που παίρνουν στα 65 χρόνια.

Αν η κυβέρνηση και οι άλλοι ομογάλακτοι κόπτονται για την ανισότητα μπορούν οι ανισότητες να συγκλίνουν προς τα κάτω και όχι προς τα πάνω. Δηλαδή, ΒΑΕ 50 - 55 γυναίκες - άντρες αντίστοιχα και 55 - 60 αντίστοιχα για τους ασφαλισμένους με τις κοινές διατάξεις.

Τέλος, πρέπει να πούμε ότι η μοναδική ανισότητα που υπάρχει στην καπιταλιστική κοινωνία είναι ότι τον πλούτο τον παράγει η εργατική τάξη και τον καρπώνεται μια φούχτα καπιταλιστές. Αυτή είναι η βασική αντίθεση ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργατική τάξη κι αυτή πρέπει να ανατρέψουμε.

Σχετικά με το μακρόβριο αντιδραστικό επιχείρημα, της αύξησης του μέσου όρου ζωής.

Πιστεύουμε ότι δεν θέλει ιδιαίτερη επιχειρηματολογία. Για μας η γνώση, η επιστήμη, πρέπει να λειτουργούν στην κατεύθυνση της καλύτερης της ζωής των εργαζομένων. Να έχουν οι εργάτες, καλύτερη ιατρική, νοσοκομειακή περίθαλψη, καλύτερες συνθήκες ζωής, να έχουν περισσότερο ελεύθερο χρόνο, να ζουν περισσότερο και ποιοτικά καλύτερα.

Αυτοί, που χρησιμοποιούν αυτό το επιχείρημα, στο μυαλό τους έχουν την εσπασμένη τους δουλειά τους έδεναν με αλυσίδες.

Συνάδελφοι,

Από τα στοιχεία, που παραθέσαμε κι άλλα που υπάρχουν αλλά λόγω χώρου δεν μπορούμε να τα γράψουμε, αξίστα βγαίνει το συμπέρασμα πως αν η κυβέρνηση, σημερινή και προηγούμενες, είχαν πραγματικά αγωνία για να σώσουν την Κ.Α, θα μπορούσαν να πάρουν αποφασιστικά μέτρα για την ενίσχυσή της. Θα μπορούσαν να δώσουν πραγματικές συντάξεις στους απόμαχους της δουλειάς κι όχι προνοιακά βοηθήματα. Είναι πραγματικά εξωφρενικά τα στοιχεία σχετικά με το ύψος των συντάξεων: 900 χιλιάδες συνταξιούχοι, το 42%, παίρνουν κάτω από 400 ευρώ σύνταξη και 510 χιλιάδες, το 27%, παίρνουν από 400-600 ευρώ. Αυτή είναι πραγματική πρόκληση.

Β. Εμπόδια και αποπροσανατολιστικά σενάρια που θα χρησιμοποιήσουν

Συνάδελφοι,

Εχουμε πείρα από τα προηγούμενα χρόνια. Ξέρουμε ότι όλες οι κυβερνήσεις για να μειώσουν τις αντιστάσεις της εργατικής τάξης χρησιμοποίησαν τις πιο βρώμικες μεθοδεύσεις. Ανάλογα κόλπα φαίνεται ότι θα χρησιμοποιήσει κι αυτή η κυβέρνηση.

- Θα επιδώσει να διασπάσει την εργατική τάξη, φορτώνοντας στους νεότερους μια σειρά από αντιδραστικές αλλαγές, στα όρια ηλικίας, το ύψος της σύ-

νταξης, με την επανάκριση των ΒΑΕ, τους κλάδους που παίρνουν σύνταξη με ευνοϊκότερους όρους σε σχέση με τους άλλους εργαζομένους.

Χρειάζεται προσοχή και επιχειρηματολογία για να απεμπόσουμε τέτοια συζήτηση, που θα λειτουργεί ανασταλτικά στους αγώνες μας. Πρέπει οι εργαζόμενοι, νέοι, παλιοί, συνταξιούχοι, να κατανοήσουν ότι ένα ασφαλτικό σύστημα που θα φθείρεται καθημερινά, θα υποβαθμίζεται, θα βουλιάζει οικονομικά, δεν θα μπορεί να ανταποκριθεί ούτε για τους παλαιούς, ούτε για τους καινούριους, ούτε για τους συνταξιούχους. Κύριες συντάξεις, αναπηρικές, ιατρική, φαρμακευτική, νοσοκομειακή περίθαλψη, επιδόματα, κλπ. θα υποβαθμίζονται καθημερινά. Ηδη σήμερα ζούμε όλοι τη λίστα της συνταγογράφησης, που αναγκάζει όλους τους ασφαλισμένους να διαθέτουν μεγάλο μέρος του εισοδήματός τους στα φάρμακα, τις ουρές στα ιατρεία του ΙΚΑ, τα φακελάκια στα νοσοκομεία, την υποβαθμισμένη και πανάκριφη Υγεία, Πρόνοια.

- Εθνική σύνταξη: Είναι παγίδα για τους εργαζομένους. Είναι το μέσον για την κατάρρευση της κατώτερης σύνταξης.

- Κοινωνικός διάλογος - ΓΣΕΕ: Εχουμε εμπειρία από διάλογους. Είναι το μέσον για να περάσουν τα πιο αντιδραστικά μέτρα εις βάρος της εργατικής τάξης. Ας θυμηθούμε: εργασιακές σχέσεις, κατάρρευση του σταθερού χρόνου εργασίας, αντισσφαλιστικός νόμος Ρέππα, 3029, κλπ. Η ΠΑΣΚΕ είναι σχυρωμένη πίσω από το αντισσφαλιστικό έκτρωμα του Ρέππα. Το μεγαλύτερο μέρος των αντισσφαλιστικών ρυθμίσεων, που φέρνει η κυβέρνηση, στηρίζεται πάνω σ' αυτό το νόμο. Γι' αυτό δεν πρέπει οι εργαζόμενοι να έχουν καμιά εμπιστοσύνη στην πλειοψηφία της ΓΣΕΕ. Είναι σίγουρο, ότι όπως και στο παρελθόν, θα υποναυμάσει τους αγώνες των εργαζομένων, θα βάλει πλάτη να περάσουν τα αντισσφαλιστικά και τα άλλα αντεργατικά μέτρα.

Γ. Οργάνωση της δουλειάς μας

Συνάδελφοι,

Βρισκόμαστε στην κορύφωση μιας επίθεσης συνολικά στα δικαιώματα, τη ζωή της εργατικής τάξης. Μια τέτοια κατάσταση δεν αντιμετωπίζεται με την πεπατημένη. Χρειάζεται σοβαρή συζήτηση και προετοιμασία στα ΔΣ, σχεδιασμός, προγραμματισμός, φωνασία να ξεφύγουμε από την ξερή διάθεση μιας ανακοίνωσης. Χρειάζεται στους δρόμους του αγώνα να βγουν εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες, χρειάζεται κοινός αγώνας με τους αυτοαπασχολούμενους, επαγγελματιοβιτότες, τους αγρότες. Χρειάζεται πραγματική αφύπνιση του λαού.

Ως Ομοσπονδία προγραμματίζουμε:

- Περιφερειακές συσκέψεις, καλά προετοιμασμένες, όχι με αντιπροσωπείες των ΔΣ των σωματείων για να ενημερωθούν τα στελέχη μας.

- Άμεσα να βγει ανακοίνωση και αφίσσα.
- Θα εξετάσουμε τη δυνατότητα συλλλητηρίου και απεργίας το επόμενο διάστημα.

- Τα σωματεία να προχωρήσουν πολύ γρήγορα σε Γενικές Συνελεύσεις, συσκέψεις, περιόδους στους χώρους δουλειάς. Να στήσουν περίπτερα σε πλατείες, με μεγάφωνα, έντυπο υλικό, κλπ.

Πάμε αποφασιστικά να σηκώσουμε το μπόι μας ψηλότερα, βάζουμε ψηλά τον πήχη. Μόνο έτσι μπορούμε να δημιουργήσουμε σοβαρές εστίες αντίστασης, να υποχρεώσουμε την κυβέρνηση σε αναδίπλωση, να συγκεντρώσουμε δυνάμεις με το ΠΑΜΕ, το μέτωπο της αντίστασης.

ΟΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Μπούσουλας η στρατηγική της βαρβαρότητας του κεφαλαίου

Το ξεκάθαρο στίγμα της επιτάχυνσης των αντιδραστικών αλλαγών και αναδιάρθρωσεων σε μια σειρά κρίσιμων τομέων έδωσε, στη Βουλή, ο πρωθυπουργός, Κ. Καραμανλής, παρουσιάζοντας τις προγραμματικές δηλώσεις της νέας κυβέρνησης. Παράλληλα, ανακοίνωσε και την αλλαγή του εκλογικού νόμου, αφού εκτίμησε ότι ο υπάρχων εκλογικός νόμος «απέτυχε».

Ο Κ. Καραμανλής ερμήνευσε το πρόσφατο εκλογικό αποτέλεσμα ως εντολή να συνεχίσει τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις που είχε ξεκινήσει η προηγούμενη κυβέρνηση, και μάλιστα «πιο γρήγορα και πιο αποφασιστικά».

Ιδιαίτερη ήταν η αναφορά του πρωθυπουργού στο Ασφαλιστικό, όπου αναμένεται κυβερνητική επίθεση σε μια σειρά από κατακτήσεις χρόνων. Ο Κ. Καραμανλής, προετοιμάζοντας την αντιδραστική επίθεση, είπε ότι στο θέμα του Ασφαλιστικού δεν πρέπει να υπάρχουν «ραιιοποιήσεις». Θέλοντας να βρει συνενόχους σε αυτήν την πολιτική είπε ότι στο αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα θα αρχίσει «διάλογος με τους κοινωνικούς εταίρους». Το περιγραμμά των αλλαγών περιλαμβάνει, όπως τόνισε, ενοποίηση Ταμείων, καθώς και αναδιάρθρωση και επανακαθορισμό των ασφαλιστικών φροσών. «Φωτογραφίζοντας» την πρόθεση της κυβέρνησης για την αύξηση των ορίων ηλικίας, είπε ότι θα δοθούν κίνητρα για την παραμονή στην εργασία και μετά τη συμπλήρωση του ορίου συνταξιοδότησης. Από το «κλάδεμα» ασφαλιστικών κατακτήσεων δε θα γλιτώσουν ούτε τα βρέα και ανθυμεινά επαγγέλματα, αφού και σε αυτόν τον τομέα ο πρωθυπουργός προανήγγειλε «επανακαθορισμό». Η ίδια τύχη περιμένει και τους κλάδους Υγείας αφού και αυτοί, κατά τον πρωθυπουργό, θα εξυγιανθούν.

Ως... χάπι στα παραπάνω εξήγγειλε από το 2009 την καθέρωση κατώτατης εθνικής σύνταξης πάνω από το όριο φτώχειας που, κατά τα φαινόμενα, θα αποτελέσει στην ουσία ένα προνοιακό επίδομα που θα γενικευτεί σε όλους τους ασφαλισμένους. Παρά τα όσα ανέπτυξε παραπάνω, ο Κ. Καραμανλής είπε ότι με τις αλλαγές της κυβέρνησης δε θα μειωθούν οι συντάξεις, δε θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και δε θα αυξηθούν οι ασφαλιστικές εισφορές.

Ο πρωθυπουργός άνοιξε και το θέμα του εκλογικού νόμου, λέγοντας ότι η κυβέρνηση «στο αμέσως επόμενο διάστημα προχωράει στην τροποποίηση του εκλογικού νόμου». Κατά τον Κ. Καραμανλή, «ο ισχύων εκλογικός νόμος δοκιμάστηκε στην πράξη και σήμερα χρειάζεται ένας νέος εκλογικός νόμος». Όμως και ο νέος εκλογικός νόμος θα είναι καλπονοθευτικός, αφού ο πρωθυπουργός είπε ότι θα ενισχύει την

ΠΑΜΕ

«Απαντάμε με δυναμικούς ταξικούς αγώνες των εργαζομένων»

Σχολίζοντας τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης, η Εκτελεστική Γραμματεία του ΠΑΜΕ σημείωσε:

«Με τις προγραμματικές δηλώσεις της, η κυβέρνηση επιβεβαιώνει τις εκτιμήσεις του ΠΑΜΕ, των ταξικών συνδικαλιστικών δυνάμεων, ότι όποιο από τα κόμματα του δικομματισμού και αν κυβερνήσει θα αξιοποιήσει την εκλογή του στον κυβερνητικό θώκο για τη συνέχιση και ένταση των αντεργατικών, αντιλαϊκών μέτρων.

Το στίγμα των κυβερνητικών αντιλαϊκών προθέσεων δόθηκε κατά την ανάγνωση των κυβερνητικών προγραμματικών δηλώσεων από τον πρωθυπουργό. Μεγαλύτερη επιθετικότητα στα εργασιακά και κοινωνικοασφαλιστικά ζητήματα, στα ζητήματα της Παιδείας, της Υγείας, της Πρόνοιας. Προσανατολισμός στις ιδιωτικοποιήσεις

και Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα. Συνέχιση της άγριας λιτότητας.

Η κυβέρνηση έχει μπούσουλα τη στρατηγική της ανταγωνιστικότητας - βαρβαρότητας. «Μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού» στην πρωθυπουργική γλώσσα σημαίνει χειροτέρευση των όρων και των ορίων για τη συνταξιοδότηση των εργαζομένων, αλλά και χαμηλότερες συντάξεις. «Συνέπεια στη δημοσιονομική προσαρμογή και φορολογικές αλλαγές» σημαίνει περισσότεροι φόροι για τα λαϊκά στρώματα και ελαφρύνσεις για το κεφάλαιο. «Συμπράξεις» σημαίνει να αυξηθούν τα κέρδη τους οι μεγαλοεργολάβοι και οι πολυεθνικές. «Κοποδιότριας 2» σημαίνει αποκέντρωση των αντιλαϊκών πολιτικών στην Παιδεία, Υγεία, Πρόνοια και μεταφορά του κόστους ξανά στους εργαζομένους. Ο «κοινωνικός διάλογος» στον οποίο

συμμετείχαν οι πλειοψηφίες ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ, γνωστή τακτική όλων των προηγούμενων γαλαζοπράσινων κυβερνήσεων, αποτελεί το «Δούρειο Ίππο» για να νομιμοποιηθούν και άλλες αντιδραστικές αλλαγές. Οι πλειοψηφίες στις διοικήσεις της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ καλλιεργούν αυτοπάτες, το συμβιβασμό και την υποταγή στη λογική της ανταγωνιστικότητας.

Το ΠΑΜΕ, έχοντας πλήρη επίγνωση της κατάστασης, θα πρωτοστατήσει, μέσα από ένα ενιαίο μέτωπο εργαζομένων, στην άμεση οργάνωση των αναγκαίων ταξικών δυναμικών αγώνων για την απόκρουση της νέας κυβερνητικής επίθεσης, αλλά και για τη δημιουργία των προϋποθέσεων για την κατάκτηση των δικαιωμάτων που αναπαύονται τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων».

«κυβερνητική σταθερότητα αλλά και δε θα θίγει την αναλογικότητα». Σύμφωνα με πληροφορίες, η κυβέρνηση προσανατολίζεται το πρώτο κόμμα να παίρνει πέντε επιπλέον έδρες από όσες παίρνει με τον ισχύοντα νόμο. Εάν η πρόταση της

κυβέρνησης ψηφιστεί και από το ΠΑΣΟΚ τότε θα ισχύει από τις επόμενες εκλογές, διαφορετικά η ισχύς του, σύμφωνα με το Σύνταγμα, μετατίθεται για τις μεθεπόμενες εκλογές.

Η πρόθεση συνέχισης της λιτότητας και των περικοπών στις

κοινωνικές δαπάνες ήταν σαφής στην πρωθυπουργική ομιλία. Είπε συγκεκριμένα ότι «θα συνεχιστεί η δημοσιονομική εξυγίανση», με στόχο την κατάκτηση ισοσκελισμένων προϋπολογισμών μέχρι το 2010, κάτι που πρακτικά σημαίνει αύξηση

της φορολογίας και μείωση κοινωνικών δαπανών του κρατικού προϋπολογισμού. Άλλωστε, ο Κ. Καραμανλής ήταν ξεκάθαρος λέγοντας ότι θα συνεχιστεί η «εξυγίανση των ΔΕΚΟ ώστε να υπάρξει εξοικονόμηση πόρων» και θα συνεχιστούν οι αποκρα-

τικοποιήσεις «σε λιμάνια, αεροδρόμια και εταιρείες εισηγμένες στο χρηματιστήριο, στις οποίες συμμετέχει το Δημόσιο». Ο πρωθυπουργός είπε ότι θα συνεχιστεί η πολιτική των Συμπράξεων Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ), μέσω των οποίων μια σειρά από δημόσιες υποδομές παραδίδονται στους ιδιώτες.

Για την «Ολυμπιακή» ο πρωθυπουργός προανήγγειλε την ιδιωτικοποίησή της, λέγοντας ότι συνεχίζονται οι διαπραγματεύσεις με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή «ώστε να βρεθεί το ταχύτερο δυνατό λύση όσον αφορά τα χρέη της, με στόχο να ανοίξει ο δρόμος για ένα νέο καθεστώς στη λειτουργία της».

Πιστός στο δρόμο που και η ΕΕ χαράσσει για το ξεκλήρισμα της μικρομεσαίας αγροτιάς, έκανε λόγο για «ενίσχυση των σχεδίων αναδιάρθρωσης των καλλιέργειών από τους νέους αγρότες».

Στο θέμα της Παιδείας ο Κ. Καραμανλής ισχυρίστηκε ότι ο αντιδραστικός νόμος - πλαίσιο για τα ΑΕΙ που ψηφίστηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση της ΝΔ ενισχύει το «δημόσιο πανεπιστήμιο»(!) ενώ προανήγγειλε την σε βάθος χρόνου αλλαγή του συστήματος εισαγωγής στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση.

Ο Κ. Καραμανλής επανέλαβε τη στήριξη της κυβέρνησης στην «επιχειρηματικότητα», κάτι που σημαίνει και νέα προνόμια στους διάφορους επιχειρηματίες, ενώ ισχυρίστηκε ότι τα προηγούμενα 3,5 χρόνια δημιουργήθηκαν πάνω από 200.000 θέσεις εργασίας, αποσιωπώντας, όμως, ότι η συντριπτική πλειοψηφία αυτών των θέσεων είναι μερικής απασχόλησης.

Ευμονία στην προώθηση της αντιδραστικής συνταγματικής αναθεώρησης έδειξε ο πρωθυπουργός, υπενθυμίζοντας (προφανώς στο ΠΑΣΟΚ) ότι η παρούσα Βουλή είναι αναθεωρητική και είναι διαδικασία που αφορά «ολόκληρη την Εθνική Αντιπροσωπεία». Είναι γνωστό ότι για να αναθεωρηθούν όλα τα άρθρα που προτείνονται πρέπει να συγκεντρώσουν 180 ψήφους.

Τέλος, αναφερόμενος στην εξωτερική πολιτική είπε ότι η κυβέρνηση θα επιδιώξει λύση του Κυπριακού «βιώσιμη, λειτουργική, με βάση τις αποφάσεις του ΟΗΕ και της ΕΕ». Επανάλαβε την υποστήριξη στον «ευρωπαϊκό προσανατολισμό» της Τουρκίας και είπε ότι αυτός απαιτεί «την πλήρη προσαρμογή της στις αρχές της Ευρώπης». Όσον αφορά στην ΠΓΔΜ τόνισε ότι «το γεγονικό Σκόπια» εάν θέλουν να ενταχθούν στους «ευρωπαϊκούς θεσμούς οφείλουν να σέβονται στο ακέραιο τις συμφωνίες και να εγκαταλείψουν την αδιαιμάχια για να βρεθεί κοινά αποδεκτή λύση στην εκκοσμοποίηση της ονομασίας τους».

Να σημειωθεί ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που ακολούθησε υπέρ ψήφισαν μόνον οι βουλευτές του κυβερνώντος κόμματος.

Ο πύρινος όλεθρος, που έπληξε τη χώρα μας με πρωτοφανή ένταση και το φετινό καλοκαίρι, αφήνοντας πίσω του 77 ανθρώπινα θύματα, 2,5 εκατομμύρια στρέμματα καμένης γης (δάση, δασικές εκτάσεις και καλλιέργειες), χιλιάδες

νεκρά αιγοπρόβατα και εκατοντάδες καμένα κτίρια (σπίτια, αποθήκες και επαγγελματικές στέγες), και συγκλόνισε όχι μόνο τους Έλληνες, αλλά και τη διεθνή κοινή γνώμη, έγινε αφορμή για αρκετές αποκαλύψεις.

ΠΟΙΟΙ ΦΤΑΙΝΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ
ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΑ ΚΑΜΕΝΑ ΠΕΡΝΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΕΡΓΟΛΑΒΟΥΣ

«Καμένη γη» και μετά την «ανασυγκρότηση»

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ 1η

Μια πρώτη αποκάλυψη αποτελεί το γεγονός ότι οι δασικές πυρκαγιές, στη χώρα μας, έχουν μία και μόνη βασική αιτία. Αυτή δεν είναι άλλη από το ότι ΝΔ και ΠΑΣΟΚ τα τελευταία 30 χρόνια με την πολιτική τους έχουν μετατρέψει και τα δάση της χώρας (όπως και τα υπόλοιπα φυσικά οικοσυστήματα) από πηγή ζωής και δημόσιο αγαθό, σε εμπόρευμα και πεδίο ασύδοτης κερδοσκοπίας για το μεγάλο κεφάλαιο. Είναι ακριβώς αυτή η πολιτική που «σπλίζει» το χέρι των κάθε λογής εμπρηστών, καταπατητών και ακοπεδοφάγων. Μια πολιτική που τους ανοίγει την όρεξη και τους αποθρασύνει: Με τις αλληπαλλήλες αναθεωρήσεις του άρθρου 24 του Συντάγματος που υπόσχονται απαραχαρακτισμούς εκατομμυρίων στρεμμάτων δασών. Με τους δασοκτόνους νόμους, που βαφτίζουν τις δασικές εκτάσεις «χορτολιβάδα» και «βοσκότοπους». Με το «κόλπο» της εξαίρεσης από την αναδάσωση καμένων εκτάσεων. Με τις κάλπικες οριοθετήσεις δασών με πρόσχημα τη σύνταξη του Εθνικού Κτηματολογίου. Με την ανυπαρξία Δασολογίου και δασικών χαρτών. Με τη διάσπαση και υποβάθμιση της δασοπροστασίας κ.ά. Τα δύο κόμματα δείχνουν μάλιστα αμετανόητα και μετά τις καταστροφές. Θα συνεχίσουν τον ίδιο δρόμο και στο θέμα της πρόληψης των πυρκαγιών...

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ 2η

Μια δεύτερη αποκάλυψη είναι ότι τα κόμματα του δικομματισμού, παραμένουν αμετανόητοι διάδοχοι του αλήστου μνήμης «Μαυρογαλιούρου». Το μαρτυρά η επαισχυντή απόπειρα μαζικής εξαγοράς ψήφων που επιχειρήσαν πάνω στα αποκαΐδια, με την ωμή εκμετάλλευση της απόγωσης και της δεινής θέσης στην οποία έχουν περιέλθει οι πυρόπληκτοι. Δεν είναι τυχαίος ο χυδαίος πλειστηριασμός «παροχών» στον οποίο αναλώθηκαν τόσο ο πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής, όσο και ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Γ. Παπανδρέου. Αντί εδώ και χρόνια να έχουν θεσμοθετήσει την πάγια και πλήρη αποκατάσταση των πληγέντων από φυσικές καταστροφές, από χρήματα που θα εξασφαλιστούν από τον κρατικό προϋπολογισμό και από τα κέρδη του μεγάλου κεφαλαίου, τους ακούσαμε και τους είδαμε να διαγκωνίζονται για τα «τριχίλαρα», «δεκαχίλαρα» και «δεκαπενταχίλαρα». Να τα δίνουν «όλα» σε ένα παιχνίδι εντυπώσεων και διαφθοράς συνειδήσεων.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ 3η

Μια τρίτη -και σημαντικότερη ίσως αποκάλυψη- είναι ότι και οι δύο είναι έτοιμοι να αναθέ-

σουν την ανασυγκρότηση των καμένων περιοχών στους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους (μεγαλοεργολάβους, μεγαλοξενοδόχους, μεγαλοτραπεζίτες κ.ά.) με την εφαρμογή ενός «νέου παραγωγικού προτύπου». Ένα «παραγωγικό πρότυπο», κομμένο και ραμμένο στα μέτρα του μεγάλου κεφαλαίου και των κατευθύνσεων της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, τις τραγικές συνέπειες της οποίας ήδη ζουν οι αγρότες σε πολλές περιοχές της χώρας.

Πάνω σε όλα αυτά ούτε ο πρωθυπουργός της κυβέρνησης της ΝΔ, Κ. Καραμανλής, ούτε ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, Γ. Παπανδρέου, «μύση-

τοιμάσει το ΥΠΕΧΩΔΕ και μεταβάλλει τη χώρα σε ένα απέραντο ξενοδοχείο.

• «Η αναπτυξιακή μας προοπτική βρίσκεται στην «πράσινη οικονομία». Με νέα οργάνωση και κατευθύνσεις στον αγροτικό τομέα και νέα πολιτική αγροτικής γης, με νέες πολιτικές για την ενέργεια, τις μεταφορές, τη βιομηχανία, τον τουρισμό» δήλωσε στις 2 Σεπτεμβρίου 2007 ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Γ. Παπανδρέου, εξαγγέλλοντας ένα πρόγραμμα ανασυγκρότησης που «θα δώσει το χαρακτήρα της νέας ανάπτυξης του μη αστικού χώρου, σε συνδυασμό με την πρότυπη γεωργία, τον πολιτισμό, τον οικοτουρι-

σαν» τα λόγια τους παρουσιάζοντας στους πυρόπληκτους το «εντελώς πανομοιότυπο» «όραμά» τους για την «επόμενη μέρα»:

• «Στις πυρόπληκτες περιοχές θα γίνουν οι αναγκαίες αναδιαρθρώσεις με την εισαγωγή νέων, πιο παραγωγικών καλλιεργειών και περισσότερο εμπορεύσιμων» δήλωσε στις 31 Αυγούστου ο Κ. Καραμανλής, προσθέτοντας ότι ανάμεσα στους άξονες πολιτικής που θα ακολουθήσει είναι: «Η δημιουργία δράσεων ανάπτυξης και η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, που θα στηρίζεται σε ισχυρά κίνητρα», «ο τουρισμός και οι κινήσεις υποστήριξης στη βαριά βιομηχανία του τόπου μας»... Βέβαια, δεν παρέλειψε να υποσχεθεί την «κατασκευή ενός σύγχρονου ολυμπιακού αθλητικού κέντρου» στην Αρχαία Ολυμπία και την «αναμόρφωση του χωροταξικού σχεδιασμού», με βάση ασφαλώς το πρότυπο του ειδικού χωροταξικού για τον Τουρισμό, που έχει

αλλά και νέες καινοτομικές δράσεις». Θέλετε μερικές από τις δράσεις αυτές; Η δημιουργία ουσιαστικά μιας ελληνικής «Ντιονειλάντ» στην Αρχαία Ολυμπία! Η επιτάχυνση της κατασκευής του Νότιου/Δυτικού Άξονα Πάτρα - Πύργος - Τσακώνα και του άξονα Τρίπολη - Καλαμάτα, που έχουν αναστεθεί από την κυβέρνηση της ΝΔ με τις περιβόητες «αυμβάσεις παραχώρησης», που θα χαρατσώσουν το λαό με πενταπλάσια διόδια και θα δημιουργήσουν μια νέα δεξαμενή υπερκερδών για τέσσερις πέντε κατασκευαστικούς ομίλους και άλλες τόσες τράπεζες...

Τι σημαίνουν όλες αυτές οι εξαγγελίες; Ότι θα υπάρξει ξεκλήρισμα των μικρομεσαίων αγροτών και η συγκέντρωση της αγροτικής παραγωγής σε λίγα χέρια. Η απαξιώνόμενη πλέον καμένη γη θα περάσει για «ένα κομμάτι ψωμί» στους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους οι οποίοι θα

τη μετατρέψουν σε «φιλέτα» φτιάχνοντας μεγάλα τουριστικά συγκροτήματα, κέντρα θαλασσοθεραπείας, γήπεδα γκολφ, καζίνο, φάρμες αγροτουρισμού για τα μεγάλα βαλάντια. Οι κάτοικοι των περιοχών θα γίνουν εποχικοί υπάλληλοι στα τουριστικά συγκροτήματα ή εργάτες γης, ασφαλισμένοι, μάλιστα, στον ΟΓΑ, ούτε καν στο ΙΚΑ!

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ

Μη φανταστεί κανείς ότι αυτά είναι απλώς «σενάρια». Οι εξελίξεις αυτές έχουν ξεκινήσει και πριν ακόμη ξεσπάσουν οι μεγάλες πυρκαγιές. Απλώς, οι φωτιές τις διευκολύνουν και τις επιταχύνουν.

Λίγες μόλις μέρες πριν ξεσπάσουν οι φωτιές στην Ηλεία -εντελώς συμπτωματικά- ο νομός δεχόταν επίσκεψη από εκπροσώπους μεγάλων πολυεθνικών τουριστικών και επενδυτικών ομίλων, οι οποίοι με τις ευλογίες των κυβερνήσεων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, από χρόνια θέλουν να δημιουργήσουν τεράστιες ξενοδοχειακές μονάδες, εμπορικά κέντρα και άλλες χρυσοφόρες μπιζνες στις προστατευόμενες περιοχές του Καΐφα (ξενοδοχειακές μονάδες πέντε και τεσσάρων αστέρων, γήπεδο γκολφ, κέντρο θαλασσοθεραπείας κ.ά.) και της Αρχαίας Ολυμπίας (Παγκόσμιο Κέντρο Εμπορίου). Δεν είναι ακριβώς τα σχέδια αυτά που εξυπηρετούν οι εξαγγελίες περί «ανασυγκρότησης» των δύο αρχηγών;

Τις ίδιες μέρες που ο Γράμμος τυλιγόταν στις φλόγες, γίνονταν συσκέψεις με τη συμμετοχή στελεχών της κυβέρνησης για την εξέλιξη του προγράμματος τουριστικής αξιοποίησης του βουνού, με τη συμμετοχή και κοινοτικών κονδυλίων.

Την ίδια περίοδο, στην περιοχή της Μεσοηλίας πραγματοποιείται το περιβόητο Πρόγραμμα Ολοκληρωμένης Τουριστικής Ανάπτυξης (ΠΟΤΑ) που επικύρωσαν από κοινού ΝΔ και ΠΑΣΟΚ στη Βουλή την 1η Μάρτη 2007 και που περιλαμβάνει, εκτός των άλλων, την κατασκευή 6 ξενοδοχειακών μονάδων 5 αστέρων, συνεδριακό κέντρο 1.200 θέσεων, κέντρο θαλασσοθεραπείας, και 2 γήπεδα γκολφ.

Οι στόχοι των προτάσεων ανασυγκρότησης, που εξαγγέλλουν και η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, αφορούν μόνο στην ενίσχυση του ιδιωτικού κεφαλαίου, της «επιχειρηματικότητας», των επενδύσεων πολυτελούς τουρισμού και στη συγκέντρωση της γης σε λίγα χέρια. Δεν αφορούν το λαό, ο οποίος και από τους δύο το μόνο που μπορεί να περιμένει είναι χειρότερες μέρες. Δεν έχει, επομένως, άλλη επιλογή, από το να βάλει φραγμό σ' αυτόν τον καταστροφικό δρόμο, με τους αγώνες του για μια άλλη πολιτική που θα υπηρετεί τα συμφέροντα των εργαζομένων.

ΣΥΜΠΛΕΥΣΗ ΝΔ - ΠΑΣΟΚ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΣΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Ταυτόσημες θέσεις, ενιαία στρατηγική

Ιδιωτικοποίηση της Παιδείας, επιχειρηματική λειτουργία των πανεπιστημίων, «σκόνη» στη μόρφωση χάριν της ανταγωνιστικότητας, μετατροπή των πτυχίων σε πιστοποιητικά ημιμάθειας και ψευδοκατάρτισης, αύξηση του κόστους σπουδών που βαραίνει τη λαϊκή οικογένεια.

Αυτά είναι τα μελλούμενα για την ανώτατη εκπαίδευση, όπως προκύπτουν από τη στρατηγική της Λισαβόνας και της Μπολόνα, από τις στρατηγικές επιλογές της ΕΕ και την πολιτική της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Αλλωστε, φάνηκε καθαρά η πολιτική και της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, ιδιαίτερα την περασμένη χρονιά, που σηματοδοτήθηκε από τις κινητοποιήσεις της νεολαίας και των εργαζομένων ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και το νέο νόμο - πλαίσιο.

Οι αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις της κυβέρνησης της ΝΔ δεν βρήκαν αντίσταση στη φραστική και εντυπωσιαστική «αντιπολίτευση» του ΠΑΣΟΚ.

Η ΝΔ ψήφισε την αναθεώρηση του άρθρου 16. Το ΠΑΣΟΚ επιχειρήσει να δείξει -χωρίς να πείσει κανέναν πέρα από τα «δεκανίκια» του- ότι «άλλαξε», αποχωρώντας από την ψηφοφορία. Ωστόσο, ο Γ. Παπανδρέου είναι ξεκάθαρος: «Η αναθεώρηση του άρθρου 16 είναι θέση του συνεδρίου του ΠΑΣΟΚ και ομόφωνη απόφαση της Καινοβουλευτικής Ομάδας». Αλλωστε, στη «δημόσια» και «δωρεάν» «Παιδεία» του

ΠΑΣΟΚ χωράνε άνετα τα «μη κρατικά κοινωφελή ιδρύματα με ποιότητα και δημόσιο έλεγχο»...

Η ΝΔ ψήφισε το νέο νόμο - πλαίσιο. Το ΠΑΣΟΚ, χαρακτηρίζοντας τον αντιδραστικό νόμο - πλαίσιο... «άτολμο» - πώς λέμε... καμία σχέση με τα αιτήματα φοιτητών και εργαζομένων...- αντιπρότεινε έναν «άλλο» νόμο - πλαίσιο. Στην πρόταση του ΠΑΣΟΚ διατηρούνται όλα τα αντιδραστικά στοιχεία του νόμου της ΝΔ, ενώ έκανε κριτική στην κυβέρνηση από τη σκοπιά της ακρόμα μεγαλύτερης απελευθέρωσης της «αγοράς» της ανώτα-

της εκπαίδευσης: Προγραμματικά συμβόλαια με το υπουργείο, αξιολόγηση με το βούρδουλα του στόχου και την απειλή της χρηματοδότησης, άντληση πόρων από ιδιωτικές πηγές, δανεισμός και μαύρη εργασία για να ανταποκριθούν οι φοιτητές στο κόστος σπουδών.

Στο ίδιο έργο, ο ΣΥΝ, ενώ διεκδικεί για τον εαυτό του τον τίτλο του «οργανωτή» των φοιτητικών κινητοποιήσεων, κατέθεσε τροπολογίες επί του νόμου - πλαισίου (της ονόμασε, μάλιστα, αντι-νομοσχέδιο!), με τις οποίες δεν θίγει στο ελά-

χιστο τις κύριες επιδιώξεις του νόμου: αυτοτελή ιδρύματα, τετραετές σχέδιο, μόνιμτζερ, αξιολόγηση... Τόσο... ριζοσπαστικά υπέρ του κεφαλαίου!

Η ουσία είναι μια: ΝΔ και ΠΑΣΟΚ διαφωνούν, συμφωνώντας ότι εκείνο που πρέπει να γίνει στην Παιδεία είναι η αύξηση των ταξικών φραγμών, η προσαρμογή της εκπαίδευσης στην κερδοφορία του κεφαλαίου, η εμπλοκή των επιχειρήσεων στην εκπαιδευτική διαδικασία, η απόκτηση από την πλειοψηφία της νεολαίας πρόσκαιρης κατάρτισης και η μόρφωση για τους λίγους. Το

πώς θα γίνει αυτό και το πότε ακριβώς, είναι θέμα τακτικής όπου μπορεί κανείς να βρει διαφοροποιήσεις ανάμεσα στα δύο κόμματα. Στη στρατηγική, όμως, ταυτίζονται. Όμως, δε θα σταματήσουν εδώ...

Μπορεί το ΠΑΣΟΚ να κάνει τη διαχειριστική κριτική στη ΝΔ, ότι δεν έκανε μεταρρυθμίσεις, αλλά η ζωή το διαψεύδει. Η ΝΔ εφάρμοσε το πρόγραμμά της, ένα βαθύτατο αντιστασιακό και αντιεκπαιδευτικό πρόγραμμα. Και διακηρύττει σε όλους τους τόνους ότι θα εμβασθύνει στην εφαρμογή του. Οτι, δηλαδή, η κατεδάφι-

ση έστω και αυτής της δημόσιας και δωρεάν Παιδείας θα συνεχιστεί, ότι τα πανεπιστήμια θα μετατραπούν εξολοκλήρου σε παραμάγαζα των επιχειρήσεων.

Η αντιδραστική μεταρρύθμιση στην ανώτατη εκπαίδευση θα συνεχιστεί, με το νομοσχέδιο για τα μεταπτυχιακά και την ολοκλήρωση της αναθεώρησης του άρθρου 16 να βρίσκονται προ των πυλών. Δηλαδή, με το... «καλημέρα σας» έρχεται η γενίκευση των διδάκτρων, η ολοκλήρωση της διάσπασης σε κύκλους σπουδών, η αφάιμαξη της γνώσης από το προπτυχιακό επίπεδο, η κατάρτιση των μεταπτυχιακών.

Την ίδια στιγμή, το νομοσχέδιο για την έρευνα έχει περάσει από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, με το ΠΑΣΟΚ να συμφωνεί επί της αρχής. Και τα δύο κόμματα «οραματίζονται» την έρευνα κατά παραγγελία, τον προσανατολισμό των ερευνητικών προγραμμάτων σε άμεσες εμπορεύσιμες εφαρμογές, τη μετατροπή των ερευνητών σε πλάσι της δουλειάς τους.

Οι εξελίξεις με τις αντιδραστικές αλλαγές που εφαρμόζονται σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης δεν αφήνουν κανένα περιθώριο επανάστασης. Αναγκαστικά για την εργατική τάξη ο αγώνας ενάντια στις αναδιρθρώσεις, με προοπτική μια παιδεία των λαϊκών αναγκών.

Πίσω από κάθε νέο επιτυχόνα σε κάποιο ΑΕΙ ή ΤΕΙ, εκτός από κόπο και σκληρή προσπάθεια, κρύβονται και χιλιάδες ευρώ. Βρίσκεται ο οικονομικός Γαλγός των λαϊκών οικογενειών, που ξεκινά με τα πρώτα βήματα του παιδιού στο νηπιαγωγείο και δε σταματά προτού ολοκληρωθούν οι σπουδές του. Για είκοσι και πλέον χρόνια, οι εργαζόμενοι έχουν διαρκώς το χέρι στην τσέπη, καθώς η δημόσια και «δωρεάν» Παιδεία δε διαφοροποιείται σε τίποτα από τη λογική του «σούπερ μάρκετ», όπου ανάλογα με το βάλαντιο που διαθέτει κανείς προμηθεύεται και τα αντίστοιχα προϊόντα.

Το κόστος της εκπαίδευσης, που κάθε χρόνο αυξάνει, αγγίζει τα όρια μιας μεγάλης οικονομικής επένδυσης, η οποία προϋποθέτει σταθερή αποτίμηση και «αιματηρές» οικονομίες, για να μπορέσουν τα παιδιά των εργαζομένων να αποκτήσουν στοιχειώδη μόρφωση. Την ίδια στιγμή, τα κόμματα που εδώ και δεκαετίες κυβερνούν εναλλάξ -η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ- έρχονται με τα προγράμματά τους και τις εξαγγελίες τους, και προπαντός

ΔΥΣΒΑΣΤΑΧΤΟ ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Μια εικοσαετία με το χέρι στην τσέπη

με την εφαρμογή της πολιτικής τους, να σφίξουν ακόμα περισσότερο το ζωνάρι των εργαζομένων.

Τα στοιχεία για τις ιδιωτικές δαπάνες στην εκπαίδευση αποκαλύπτουν ότι οι δαπάνες των λαϊκών νοικοκυριών, που σχετίζονται με την αγορά «γνώσης», «μόρφωσης», «φυσικής και αισθητικής αγωγής», είναι τεράστιες. Συγκεκριμένα:

- Το 67% των μηνιαίων δαπανών των νοικοκυριών για αγορά αγαθών και υπηρεσιών εκπαίδευσης αφορούν τη Δευτεροβάθμια, τη Μεταδευτεροβάθμια και την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, το 8% αφορά την αγορά βιβλίων, σχολικών βοηθημάτων και γραφικής ύλης και το 6,7% δαπανάται για σχολές χορού, ωδεία, εκμάθηση Η/Υ, μονάδες Ειδικής Αγωγής.

Τη στιγμή που περισσότερα από 1,4

δισ. ευρώ το χρόνο δαπανώνται από τα λαϊκά νοικοκυριά για να αποκτήσουν τα παιδιά τους βασικές δεξιότητες και γνώσεις, ΠΑΣΟΚ και ΝΔ κάνουν λόγο για ακόμα μεγαλύτερη «βοήθεια» από γονείς και εκπαιδευτικούς και για «κοινωνική συμμετοχή». Στη λογική «όλοι μαζί» και «καθένας ανάλογα με την τσέπη του». Η πρόταση του ΠΑΣΟΚ για το Ολοήμερο Σχολείο μιλά για «αυτοδυναμία (σ.σ. του σχολείου) με τη βοήθεια των γονέων, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και της τοπικής εκπαιδευτικής κοινότητας, ώστε να μπορεί να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες». Αντίστοιχα, η ΝΔ δίνει στις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις το περιεχόμενο της «ευελξίας» και της «κοινωνικής συμμετοχής».

Και οι δύο, δηλαδή, επιδιώκουν να ενταθεί αυτό που ήδη συμβαίνει: Οι

γονείς, οι Σύλλογοι Γονέων, με δική τους ευθύνη, πρωτοβουλία και με δικά τους έξοδα, να οργανώνουν πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες και όχι αυτές να παρέχονται ανεξαρτέτως και δωρεάν από το κράτος σε όλους τους μαθητές. Πρόκειται για τη λεγόμενη «αποκέντρωση» των ευθυνών του κράτους για την Παιδεία και μετακύλιση τους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, δηλαδή στις πλάτες των εργαζομένων.

«Ειδικά» πορτοφόλια

Περίπου 596 εκατ. ευρώ το χρόνο δαπανώνται από τους γονείς με παιδιά στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση μόνο για την εκμάθηση ξένων γλωσσών. Για τα ιδιαίτερα και τα φροντιστήρια, τα λαϊκά νοικο-

κυριά πληρώνουν ετησίως 805 εκατ. ευρώ. Κι αν ακόμα κάποιος ισχυριστεί ότι το φροντιστήριο αποτελεί «επιλογή» και όχι αναγκαιότητα, που πηγάζει από την υποβάθμιση του δημόσιου σχολείου και το εξεταστικό σύστημα, τι γίνεται με τα Ειδικά Μαθήματα;

Χιλιάδες μαθητές κάθε χρόνο εξετάζονται σε πανελλαδικό επίπεδο για την πρόσβαση στο Πανεπιστήμιο σε μαθήματα, τα οποία δεν έχουν διδαχτεί ούτε μια ώρα στο σχολείο. Για παράδειγμα, ένας μαθητής δεν μπορεί να εισαχθεί στην Αρχιτεκτονική, αν οι γονείς του δε διαθέτουν την οικονομική δυνατότητα να πληρώνουν φροντιστήριο για Γραμμικό και Ελεύθερο Σχέδιο, στην Ιταλική και Ισπανική Φιλολογία, στη Γαλλική και Γερμανική (κατά περίπτωση) Φιλολογία, αν δε μάθει σε ιδίωτη την ξένη γλώσσα. Ένα παιδί δεν μπορεί να σπουδάσει Μουσική, αν για χρόνια οι γονείς του δεν πληρώνουν αδρά στα ιδιωτικά ωδεία. Αυτή είναι η πραγματικότητα, και η υποκρισία της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ για «ίσες ευκαιρίες» στην εκπαίδευση είναι απύθμητη.

ΟΜΗΡΟΙ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Στα 94 δισ. ευρώ
ο δανεισμός
των νοικοκυριών!

Αυξάνονται και πληθύνονται τα δάνεια των νοικοκυριών στις τράπεζες, καθώς όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι αναγκάζονται να αντισταθούν στην υποβάθμιση του βιοτικού τους επιπέδου -που προκαλούν οι πολιτικές μονόπλευρης λιτότητας- με την προσφυγή στον τραπεζικό δανεισμό. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας, στο τέλος Ιούλη 2007, τα ανεξόφλητα δάνεια (στεγαστικά και καταναλωτικά) των νοικοκυριών στις τράπεζες, ξεπέρασαν τα 93,9 δισ. ευρώ, από 76,6 δισ. ευρώ που ήταν τον Ιούλη του 2006. Δηλαδή, μέσα στο τελευταίο δωδεκάμηνο τα δάνεια των νοικοκυριών στις τράπεζες, αυξήθηκαν κατά 17,3 δισ. ευρώ, ή 22,7%, συμβάλλοντας έτσι στη διόγκωση των χρεών των λαϊκών νοικοκυριών, κάτι που στην προκειμένη περίπτωση είναι ταυτόσημο με την αύξηση των τραπεζικών κερδών και υπερκερδών!

Η ξέφρενη άνοδος του δανεισμού των νοικοκυριών, που τροφοδοτείται από τη συνεχιζόμενη πολιτική σύνθλιψης των λαϊκών εισοδημάτων, αποδεικνύεται ιδιαίτερα προσοδοφόρα για τους τραπεζίτες. Αδιάμειστος μάρτυρας τα κέρδη των τραπεζών, που συνεχίζουν να αυξάνονται με διψήφιο ποσοστό, όπως βεβαιώνουν και οι ισολογισμοί για το πρώτο εξάμηνο του 2006 (αύξηση πάνω από 30%).

Από τα αναλυτικά στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας, προκύπτει ότι στο τέλος Ιούλη του 2007, το ανεξόφλητο υπόλοιπο των:

- Στεγαστικών δανείων -συμπεριλαμβανομένων των τιτλοποιήσεων- έφτασε στο ποσό των 64.380,3 εκατ. ευρώ από 52.002,6 εκατ. ευρώ τον Ιούλη του 2006, καταγράφοντας αύξηση κατά 12.377 εκατ. ευρώ ή 23,8%.

- Καταναλωτικών δανείων -μαζί με τις τιτλοποιήσεις- σκαρφάλωσε στα 29.541,6 εκατ. ευρώ, από 24.571,9 εκατ. ευρώ τον Ιούλη του 2006. Αυξήθηκαν δηλαδή κατά 4.967,7 εκατ. ευρώ ή 20,2%.

Με βάση τα παραπάνω στοιχεία, για πρώτη φορά τα δάνεια των λαϊκών νοικοκυριών έφτασαν ήδη το 47% του ΑΕΠ της χώρας.

Από τα ίδια στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας, προκύπτει ότι το συνολικό χρέος στις τράπεζες (επιχειρήσεων και νοικοκυριών) συμπεριλαμβανομένων και των τιτλοποιήσεων στο τέλος Ιούλη 2007 έφθασε στο ποσό των 200 δισ. ευρώ.

Καμουφλάρουν το «Ευρωσύνταγμα»

Δύο χρόνια μετά τα δημοψηφίσματα σε Γαλλία και Ολλανδία
οι «27» της ΕΕ ανασυντάσσονται με τη «Μεταρρυθμιστική Συνθήκη»

Βρισκόμαστε δύο χρόνια μετά τα δύο ηχηρά -και οδυνηρά για την ΕΕ- «ΟΧΙ» στην «Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη», στα δημοψηφίσματα Γαλλίας και Ολλανδίας. Οι «27» χρειάστηκαν δύο χρόνια «βαθιάς περισυλλογής», προκειμένου να ανασυντάξουν τις δυνάμεις τους, να αναδιπλωθούν στις θέσεις τους και να επαναδιατυπώσουν το «Ευρωσύνταγμα», που έγινε η αφορμή να εκφραστεί η λαϊκή δυσαρέσκεια στις αποφάσεις των Βρυξελλών...

Μετά από διετή αναζήτηση μιας τροποποίησης του τρόπου παρουσίασης των όσων προεβόει το «Ευρωσύνταγμα», προκειμένου να το καμουφλάρουν, έφεραν τη «Μεταρρυθμιστική Συνθήκη». Ενα «μίνι Ευρωσύνταγμα», που αναδιατυπώνει τις βασικές αρχές του πρώτου, και εκφράζει τη ζωτική ανάγκη της ΕΕ για μεγαλύτερη παρέμβαση στα εσωτερικά των κρατών - μελών και την ευελιξία στη λήψη αποφάσεων, σε κρίσιμα ζητήματα, όπως η εξωτερική πολιτική, η «άμυνα» και η οικονομία. Τομείς που, όμως, επηρεάζουν και καθορίζουν τη ζωή των λαών των κρατών - μελών της ΕΕ σε όλες τις εκφάνσεις της.

Εξωτερική πολιτική και άμυνα...

Μία από τις βασικές διατάξεις του «Ευρωσυντάγματος», ήταν η κοινή εξωτερική και αμυντική πολιτική, με το διορισμό ενός κοινοτικού «υπουργού Εξωτερικών», του ύπατου Αρμοστή της ΕΕ για την Εξωτερική Πολιτική. Σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη, η εξωτερική πολιτική των «27» χαράσσεται με γνώμονα τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ. Απέναντί του τα Εθνικά Κοινοβούλια είναι

ανίσχυρα, καθώς οι όποιες αντιρρήσεις τους δε λαμβάνονται υπόψη, από τη στιγμή που ο κοινοτικός ΥΠΕΕ λειτουργεί με βάση τις αποφάσεις του Συμβουλίου με μόνο στόχο την ενίσχυση της δράσης της ΕΕ ως ιμπεριαλιστικού κέντρου.

Οι «27» έχουν υποχρέωση συνεισφοράς στον Ευρωστράτο, στη Ευροπόλ, τη FRONTEX και σε περίπτωση που κρίνουν ότι απειλού-

τόσο εντός της ΕΕ, όσο και σε τρίτες χώρες, κατά το δοκούν.

Τα εργασιακά δικαιώματα

Στη «Μεταρρυθμιστική Συνθήκη», αναφέρονται ξεκάθαρα οι προθέσεις της ΕΕ για τη μεθόδευση της διάλυσης των εργασιακών σχέσεων και ασφαλιστικών κατακτήσεων. Συγκεκριμένα, γίνεται αναφορά στην οδηγία Μπόλκεστάιν που, με το στίγμα

Ο συνδυασμός «ευελιξίας και ασφάλειας» στην εργασία, προβλέπει την κατάργηση των σταθερών εργασιακών σχέσεων, υπονομεύει τις συλλογικές συμβάσεις, καθώς οι εργαζόμενοι γίνονται απασχολούμενοι με «ευέλικτες σχέσεις απασχόλησης», και μισθούς κατά το δοκούν, που κάθε άλλο παρά ασφάλεια μπορεί να ισχυριστεί κανείς ότι εξασφαλίζουν.

νται ή θέλουν να προχωρήσουν σε οποιοδήποτε στρατιωτικές επιχειρήσεις, οφείλουν να ζητούν άδεια από το Συμβούλιο...

Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται και η πολιτική για την «καταπολέμηση της τρομοκρατίας», δηλαδή η ενίσχυση των μέτρων καταστολής των λαϊκών κινημάτων κατά της πολιτικής και της εξουσίας των κρατών. Με συνθήκες όπως η Σένγκεν, η Προυμ, το πρόγραμμα της Χάγης, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, που στοχεύουν στην «προστασία των Ευρωπαίων από τον τρομοκρατικό κίνδυνο», στην πραγματικότητα σημαίνουν φακέλωμα όσων αγωνίζονται ενάντια στα μονοπώλια, στενή παρακολούθηση και πλήρη καταπάτηση δικαιωμάτων και ελευθεριών. Οι κατασταλτικοί μηχανισμοί διαθέτουν πλέον βάσεις δεδομένων με πλήρη στοιχεία προσωπικών δεδομένων, τα οποία διαβιβάζουν

ότι διευκολύνεται η παροχή υπηρεσιών στην Ένωση και προωθείται η απασχόληση, χτυπούν εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα και κυρίως τις συλλογικές συμβάσεις. Παρά την αναδιατύπωση του όρου της χώρας καταγωγής, η αρχή παραμένει, με αποτέλεσμα, να ισχύει το Δίκαιο της χώρας καταγωγής, με τεράστιους κινδύνους για το δικαίωμα στη δουλειά και τεράστιο χτύπημα στο εισόδημα (μισθοί, μεροκάματα), των εργαζομένων. Παράλληλα, η «νέα» Συνθήκη προωθεί, στο πλαίσιο των «υγιών οικονομικών» της Ένωσης και της «μείωσης της ανεργίας», τη μεταρρύθμιση -διάλυση- του ασφαλιστικού αλλά και την πολυσυζητημένη «flexicurity». Τα εν λόγω ζητήματα μπορεί να μην τίθενται άμεσα, ωστόσο η «Μεταρρυθμιστική Συνθήκη», στο πλαίσιο της συρραφής των Συν-

θηκών, ενσωματώνει μεταξύ άλλων και τη Στρατηγική της Λισαβόνας, μέρος της οποίας είναι όλες οι αντεργατικές - αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις.

Έτσι, πίσω από τον ευφημιστικό που κάνει λόγο για καταπολέμηση της ανεργίας και βιωσιμότητα των οικονομικών της Ένωσης, ο συνδυασμός «ευελιξίας και ασφάλειας» στην εργασία, προβλέπει την κατάργηση των σταθερών εργασιακών σχέσεων, υπονομεύει τις συλλογικές συμβάσεις, καθώς οι εργαζόμενοι γίνονται απασχολούμενοι με «ευέλικτες σχέσεις απασχόλησης», και μισθούς κατά το δοκούν, που κάθε άλλο παρά ασφάλεια μπορεί να ισχυριστεί κανείς ότι εξασφαλίζουν.

Παράλληλα, η βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών, επιβάλλει τη μείωση των συντάξεων, την αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, την ανταποδοτικότητα των ασφαλιστικών εισφορών των εργαζομένων και την αναγκαστική αύξησή τους.

Συμπερασματικά η «Μεταρρυθμιστική Συνθήκη», δεν υιοθετεί απλά το «Ευρωσύνταγμα», αλλά είναι ακόμα αντιδραστικότερη, ώστε η ΕΕ και τα κράτη - μέλη της να εντείνουν την εκμετάλλευση, να ισχυροποιείται ως ιμπεριαλιστική Ένωση. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι αυτή τη φορά, οι διαδικασίες επικύρωσης, θα είναι «συνοπτικές», δε θα διενεργηθούν δημοψηφίσματα, για να μην υπάρξουν αντιδράσεις ανάλογες με το γαλλικό και ολλανδικό παράδειγμα και η έγκριση θα περιοριστεί αποκλειστικά στα θεσμικά όργανα της ΕΕ και τα εθνικά κοινοβούλια των κρατών - μελών...

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2008

Ρεσάλτο άνευ προηγουμένου στην τσέπη των εργαζομένων

Αυξήσεις φόρων διπλάσιες της αύξησης του ΑΕΠ

Μια, ίσως, άνευ προηγουμένου φορολογική επιδρομή σηματοδοτεί το προσχέδιο του Κρατικού Προϋπολογισμού του 2008, που έδωσε στη δημοσιότητα η κυβέρνηση της ΝΔ, τη Δευτέρα που μας πέρασε. Στο σκέλος των δαπανών, συνεχίζονται οι πολιτικές υποχρηματοδότησης των δημόσιων συστημάτων Παιδείας - Υγείας - Κοινωνικής Ασφάλισης, στην προοπτική βέβαια της πλήρους παράδοσής τους στα ιδιωτικά επιχειρηματικά συμφέροντα, που έχουν εισβάλει ήδη στους κρίσιμους αυτούς κοινωνικούς τομείς και τους πολιορκούν ασφυκτικά.

Στο σκέλος των εσόδων, η οροδρότητα της κυβερνητικής επίθεσης επιβεβαιώνεται από τα ίδια τα στοιχεία του προσχεδίου. Σύμφωνα με αυτά, τη στιγμή που το ΑΕΠ της χώρας προβλέπεται να αυξηθεί 7% σε τρέχουσες (πληθωριστικές) τιμές, τα έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού (φορολογικά και μη φορολογικά) αυξάνονται κατά 11,3%. Στα αμύχνα φορολογικά έσοδα, οι άμεσοι φόροι εμφανίζονται αυξημένοι κατά 10,1% (από 6,1% το 2007), ενώ το μεγάλο άλμα γίνεται στους άκρας αντιλαϊκούς έμμεσους φόρους, οι οποίοι προβλέπεται να αυξηθούν κατά 13,8% (έναντι αύξησης 9,4% το 2007). Πάντα στο σκέλος των εσόδων, ως νέο στοιχείο στην άμεση φορολογία προβάλλει αυτό της επιβολής του νέου κεφαλαικού -στην ουσία- φόρου στην ακίνητη περιουσία, από τον οποίο προσδοκούν να εισπράξουν 900 εκατ. ευρώ!

Στους έμμεσους φόρους η μεγάλη ανατροπή συντελείται στη φορολογία πετρελαιοειδών, καθώς στο όνομα της... πάταξης του λαθρεμπορίου των καυσίμων, φιλοδοξούν να ενθιλικώσουν επιπλέον φόρους 1,5 δισ. ευρώ (1,3 δισ. ευρώ από τον αυξημένο Ειδικό Φόρο και 200 εκατ. ευρώ από τον ΦΠΑ πετρελαιοειδών). Νέες εξάλλου αυξήσεις φόρων αναμένονται σε ποτά και τσιγάρα.

Οι εισπράξεις από ΦΠΑ, τον αντιλαϊκότερο των αντιλαϊκών φόρων, προβλέπεται να ανέλθουν στα 20,1 δισ. ευρώ ή στο 36,7% των συνολικών φορολογικών εσόδων. Συνολικά προσδοκούν να εισπράξουν επιπλέον 6 δισ. ευρώ φόρους, εκ των οποίων 2 δισ. ευρώ από την άμεση φορολογία και 4 δισ. ευ-

ρώ από την έμμεση. Η κυβέρνηση έχει βάλει τον πήχη των αντιλαϊκών της επιλογών πολύ ψηλά...

Και άλλες επιβαρύνσεις

Αλλά αυτή είναι η φανερά φορολογική επιδρομή. Γιατί οι κυβερνητικοί σχεδιασμοί δε σταματούν εδώ. Η κυβέρνηση επιθυμεί να βάλει... κάποια τάξη στους ελλειμματικούς Οργανισμούς που εισηγούνται από τη δημόσια. Λόγος γίνεται κυρίως για τις αστικές συγκοινωνίες, στις οποίες τα ελλείμματα θα επιχειρηθεί να αντιμετωπιστούν μέσω της αύξησης των εισιτηρίων, αλλά και την Υγεία, οι δαπάνες της οποίας, σύμφωνα με τους παράγοντες του υ-

πουργείου Οικονομίας, χρήζουν άμεσης αντιμετώπισης... Στο πλαίσιο αυτό εξετάζονται διάφορα σενάρια, όπως η επαναφορά της λίστας φαρμάκων -την οποία είχε επιβάλει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και είχε καταργήσει προσωρινά ως φαίνεται η ΝΔ- αλλά και η αύξηση της συμμετοχής των ασφαλισμένων στην αγορά των φαρμάκων. Επιπλέον, από το χώρο της ΔΕΗ, στην προοπτική της περαιτέρω ιδιωτικοποίησής της, μιλούν για μεγάλες αυξήσεις των τιμολογίων της, οι οποίες σε βάθος τριετίας μπορεί να φτάσουν το 22 - 23%, ενώ νέες αυξήσεις αναμένονται στα διόδια των εθνικών οδών. Η αντιλαϊκή επίθεση σε πλήρη εξέλιξη.

Οι δαπάνες

Στις ατραπούς των πολιτικών λπότητας προβλέπεται να κινηθούν οι κρατικές δαπάνες και το 2008. Σε σύνολο δαπανών 86,2 δισ. ευρώ, για την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους προβλέπεται να διατεθούν 36,7 δισ. ευρώ ή το 42,6% του συνόλου. Ειδικότερα, για την αποπληρωμή ληξιπρόθεσμων δανείων (χρεολύσια) έχει εγγραφεί ποσό ίσο με 26,2 δισ. ευρώ και για τόκους 10,5 δισ. ευρώ. Για αποδοχές - συντάξεις 22,7 δισ. ευρώ ή το 26,3% του συνόλου, για Ασφάλιση - Περίθαλψη 11,1 δισ. ευρώ ή το 12,9%, για λειτουργικές δαπάνες 9,24 δισ. ευρώ ή 10,7%, ενώ οι αποδοόμενοι πόροι (προς τους ΟΤΑ κλπ.) ανέρ-

Η ενοποίηση της φορολογίας πετρελαιοειδών, πρώτο βήμα για την κατάργηση της επιδότησης του πετρελαίου θέρμανσης. Αγριες περικοπές στις δαπάνες κοινωνικού χαρακτήρα

χονται σε 4,7 δισ. ευρώ ή στο 5,4% και, τέλος, για εξοπλιστικά προγράμματα 1,8 δισ. ευρώ ή το 2,1% του συνόλου.

Με τέτοια διάρθρωση δαπανών, όπου τη μερίδα του λέοντος την καταβροχθίζουν τα πιράνχας του διεθνούς τραπεζικού συστήματος, το οποίο και έχει αναλάβει εργολαβικά τη χρηματοδότηση του δημόσιου χρέους της χώρας, οι πολιτικές λιτότητας σε μισθούς - συντάξεις (λόγος γίνεται για ονομαστικές αυξήσεις που φτάνουν -δε φτάνουν το 3%) αλλά και η υποχρηματοδότηση των δημόσιων συστημάτων Παιδείας - Υγείας - Κοινωνικής Ασφάλισης εμφανίζονται σαν «λογικές» και «δικαιολογημένες».

Σε αυτή τη ρότα κινείται και ο

νός Προϋπολογισμός, καθώς οι δαπάνες για την Παιδεία (Τακτικού Προϋπολογισμού και Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων) «παγώνουν» στο 3,41% του ΑΕΠ, για την Υγεία στο 2,77%, για Απασχόληση και Κοινωνική Προστασία στο 4,43% του ΑΕΠ και για τον Πολιτισμό στο 0,30% του ΑΕΠ! Με άλλα λόγια, οι κοινωνικοί εκείνοι τομείς, στους οποίους έχουν συσσωρευτεί τεράστια διαχρονικά προβλήματα, αφήνονται να βράζουν στο ζουμί τους, στρώνοντας μεθοδικά και σχεδιασμένα το δρόμο της ιδιωτικοποίησής τους.

Στο επιχειρήμα βέβαια που προβάλλουν, ότι «αυτά τα χρήματα έχουμε, με αυτά θα πρέπει να λειτουργήσει η κρατική μηχανή», υπάρχει σοβαρότατος αντίλογος. Ο κρατικός προϋπολογισμός εμφανίζεται με αυτή τη διάρθρωση γιατί εξυπηρετεί συγκεκριμένες ταξικές επιλογές. Στο πλαίσιο του υπάρχοντος συστήματος ο κρατικός προϋπολογισμός δεν είναι τίποτα περισσότερο από εργαλείο αναδιανομής του εισοδήματος από τα λαϊκά στρώματα προς διάφορες μερίδες του κεφαλαίου, πρώτα και κύρια προς τις τράπεζες, τις κατασκευαστικές εταιρείες, τις εταιρείες - παραγωγούς φαρμακευτικού - παραϊατρικού υλικού κλπ. Η λύση στην προκειμένη περίπτωση -λύση εφικτή και εντός του πλαισίου του υπάρχοντος συστήματος- κεφαλαιοκρατικής εκμετάλλευσης- είναι η φορολόγηση του τεράστιου πλούτου που συγκεντρώνουν στα χέρια τους οι τράπεζες και οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι, πλούτος ο οποίος ειδικά την περίοδο εφαρμογής των πολιτικών «απελευθέρωσης των αγορών» κυριολεκτικά ξεχειλίζει. Από τη στιγμή που οι διάφορες μερίδες της ολιγαρχίας χρονοί με το χρόνο νέμονται ένα όλο και μεγαλύτερο κομμάτι του παραγόμενου -από τους εργαζομένους- προϊόντος, από τη στιγμή που το συσσωρευμένο αυτό κεφάλαιο παραμένει αφορολόγητο, τότε οι φορολογικές επιδρομές σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων και η υποχρηματοδότηση της Παιδείας, της Υγείας και της Κοινωνικής Ασφάλισης θα εμφανίζονται σαν «λογικές» και πέρα για πέρα δικαιολογημένες. Οι εργαζόμενοι, όμως, που υφίστανται τις συνέπειες των βάρβαρων αυτών πολιτικών, δεν έχουν κανέναν λόγο να τις αποδεχτούν, αλλά με την πάλη τους να τις ανατρέψουν.

Χρήσιμα συμπεράσματα

Πρώτο: Η οροδρότητα της νέας επίθεσης, την οποία ουσιαστικά κήρυξε η κυβέρνηση της ΝΔ με τη δημοσιοποίηση του προσχεδίου του Κρατικού Προϋπολογισμού, σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων, είναι ίσως η χειρότερη των τελευταίων δεκαετιών. Σύγκριση ίσως γίνεται μόνο με το 1997, χρόνο - ορόσημο, όταν η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ εφαρμόσε έναν εξίσου βάρβαρο προϋπολογισμό, προκειμένου να επιτύχει τα περιβόητα κριτήρια εισόδου της ελληνικής οικονομίας στην ΟΝΕ.

Δεύτερο: Η κυβέρνηση της ΝΔ, ουσιαστικά, μας είχε προειδοποιήσει για τις αγριότητες της, όταν ο υπουργός Οικονομίας ανέλαβε τη δέσμευση στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την επίτευξη ισοσκελισμένων προϋπολογισμών έως το 2010. Εργαίται όμως, στην επιφάνεια και κάτι άλλο: Ότι στη συμφωνία που έγινε μεταξύ κυβέρνησης και ΕΕ για την έξοδο της ελληνικής οικονομίας από

το καθεστώς της δημοσιονομικής επιτήρησης, η πρώτη ανέλαβε τη δέσμευση να συμμορφωθεί πλήρως με τις υποχρεώσεις του ΕΚΟΦΙΝ. Το τελευταίο, στις εκθέσεις προόδου της «δημοσιονομικής προσαρμογής» της ελληνικής οικονομίας, δεν παρέλειπε να σημειώνει ότι τα μέτρα προσωρινού χαρακτήρα, στα οποία κατέφυγε η ελληνική κυβέρνηση, δε συνιστούν μόνιμη και σταθερή λύση αντιμετώπισης του δημοσιονομικού προβλήματος της χώρας... Ότι, για την επίλυση του, η κυβέρνηση θα πρέπει να υιοθετήσει μέτρα μόνιμου χαρακτήρα, από τα οποία θα αντλεί σε σταθερή βάση έσοδα... Δε χρειάζεται βέβαια να επισημάνουμε ότι η επιβολή του φόρου στην ακίνητη περιουσία κινείται σε αυτή την κατεύθυνση.

Τρίτο: Η πολυδιαφημιζόμενη φορολογική απαλλαγή της πρώτης κατοικίας για τα λαϊκά νοικοκυριά είναι επί της ουσίας κενή πε-

ριεχομένου. Γιατί και με το υπάρχον φορολογικό σύστημα η απόκτηση πρώτης κατοικίας από μια μέση οικογένεια είναι αφορολόγητη. Π.χ., το αφορολόγητο όριο για τετραμελή οικογένεια είναι σήμερα 194.000 ευρώ.

Τέταρτο: Η κυβέρνηση εξαγγέλλει την εξίσωση των φόρων στο πετρέλαιο κίνησης και θέρμανσης, επικαλούμενη την ανάγκη αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής. Αν, όμως, του χρόνου ανακαλύψει ότι το μέτρο της επιστροφής φόρου ισχύσει «για όσους έχουν πραγματική ανάγκη» και ότι «η επιδότηση των πλουσίων από τους φτωχούς αποτελεί κατάφωρη κοινωνική αδικία», δε θα πρέπει να εκπλαγούμε. Όλα δείχνουν ότι επιδιώκουν την κατάργηση της επιδότησης του πετρελαίου θέρμανσης, και στο πλαίσιο αυτό φέτος κάνουν το πρώτο και αποφασιστικό βήμα...

ΚΥΝΙΚΗ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Εΐπαν ψέματα για την αύξηση του ΦΠΑ

Αποτελεί κοινό μυστικό ότι οι αστοί πολιτικοί, στην προσπάθειά τους να κερδίσουν τις εκλογές, συνηθίζουν να μοιράζουν από τα προεκλογικά μπαλκόνια κάλπικες υποσχέσεις, τις οποίες «ξεχνούν» την επόμενη μέρα, αν το κόμμα τους καταφέρει να σχηματίσει αυτοδύναμη κυβέρνηση. Και, βέβαια, μέχρι σήμερα, κανένας από τους αστούς πολιτικούς (είτε προέρχονται από το ΠΑΣΟΚ είτε από τη ΝΔ) δεν παραδέχτηκε δημόσια πως από τα προ-

εκλογικά μπαλκόνια «λέμε και πράγματα που δεν πιστεύουμε»!

Αυτών τον κανόνα έσπασε πριν λίγες μέρες ο επικεφαλής του οικονομικού επιτελείου της κυβέρνησης της ΝΔ. Επιμένοντας να διατηρεί ανοιχτό το ενδεχόμενο αύξησης των συντελεστών του ΦΠΑ μέσα στο 2008 -και ενώ προεκλογικά ο Κ. Καραμανλής είχε αποκλείσει κάτι τέτοιο- ο Γ. Αλογοσκούφης είπε το εξής αμίμητο: «Οι γενικές κατευθύνσεις της φορολογι-

κής πολιτικής είναι ασφαλώς στο πλαίσιο των εξαγγελιών που κάναμε και πριν τις εκλογές» και πρόσθεσε με νόημα: «Τώρα θα πρέπει να διευκρινιστούν όλες οι λεπτομέρειες».

Με απλά λόγια, ο Γ. Αλογοσκούφης παραδέχεται ότι προεκλογικά η ηγεσία της ΝΔ δε μίλησε λεπτομερώς για τις φορολογικές της προθέσεις -με στόχο την ψηφοθηρία- προβάλλοντας τις «γενικές εξαγγελίες». Τώρα, όμως, που η ψήφος του λαού έχει πέσει

στην κάλπη, ο υπουργός θεωρεί ως... «λεπτομέρεια» -η οποία θα «διευκρινιστεί» με την κατάθεση του τελικού κειμένου για τον προϋπολογισμό του 2008- την πρόθεση της ΝΔ να αυξήσει τους συντελεστές ΦΠΑ! Ούτε λίγο ούτε πολύ, ο κύριος Αλογοσκούφης μας λέει σε όσους ψήφισαν τη ΝΔ πως αφού μας δώσατε την ευκαιρία να κυβερνήσουμε για μια ακόμη τετραετία, θα πληρώσετε, ανεξαρτήτως αν συμφωνείτε ή όχι με την πολιτική μας!

Εκτός από την κλοπή εισφορών, κόβουν και κονδύλια από το ΙΚΑ

Η κυβέρνηση κατέθεσε στη Βουλή το προσχέδιο του προϋπολογισμού για το 2008. Πρόκειται για έναν ακόμα βαθιά ταξικό προϋπολογισμό στο σύνολό του. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα στοιχεία σχετικά με τις κοινωνικές δαπάνες και τη χρηματοδότηση του ΙΚΑ. Θυμίζουμε ότι σύμφωνα με όσα προβλέπονταν στο νόμο 3029/02 για τη χρηματοδότηση του ΙΚΑ, η ετήσια χρηματοδότηση του ταμείου από τον κρατικό προϋπολογισμό την περίοδο 2003-2008 καθοριζόταν κατά μέσο όρο στο 1% του ΑΕΠ. Το ποσό, όμως, αυτό δε δόθηκε ούτε από το ΠΑΣΟΚ, ούτε από τη ΝΔ με τους πέντε προηγούμενους προϋπολογισμούς.

Από την επεξεργασία των στοιχείων του φετινού προϋπολογισμού συγκριτικά και με τους προηγούμενους, προκύπτουν τα εξής:

- Στο 1,44 δισεκατομμύρια ευρώ ανέρχεται η επίσημη κλοπή του κράτους σε βάρος του ΙΚΑ την εξαετία 2003-2008 από τις κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ.

- Το 2003, το ΠΑΣΟΚ στέρησε από το ΙΚΑ 127 εκατομμύρια ευρώ.

- Το 2004, η ίδια κυβέρνηση δεν απέδωσε 230 εκατομμύρια ευρώ στο ΙΚΑ.

- Το 2005, η κυβέρνηση της ΝΔ έκλεψε 210 εκατομμύρια ευρώ.

- Το 2006, 250 εκατομμύρια ευρώ.

- Το 2007, 300 εκατομμύρια ευρώ.

Με τον προϋπολογισμό του 2008, θα έπρεπε να αποδοθούν στο ΙΚΑ τόσο το ποσό που του αναλογεί για το νέο έτος, όσο και τα υπόλοιπα που δεν είχαν αποδοθεί την προηγούμενη πενταετία. Όμως, όπως αποδεικνύεται με το προσχέδιο του προϋπολογισμού για το 2008, η χρηματοδότηση του ΙΚΑ για το 2008 υπολείπεται κατά 324 εκατομμύρια ευρώ.

Πιο συγκεκριμένα:

- Το ΑΕΠ της χώρας θα ανέλθει το 2008 στα 223,917 δισ. ευρώ.

- Με βάση τη σχετική νομοθεσία, η χρηματοδότηση του ΙΚΑ θα έπρεπε να είναι 2,224 δισ. ευρώ.

- Ο προϋπολογισμός που κατέθεσε η κυβέρνηση περιορίζει τη χρηματοδότηση του μεγαλύτερου ασφαλιστικού οργανισμού για το 2008 στα 1,9 δισ. ευρώ.

Είναι καθαρό ότι ακόμα και αν οι κυβερνήσεις του δικομματισμού ήταν συνεπείς στις υποχρεώσεις τους προς το ΙΚΑ, τα κονδύλια που προβλέπονται είναι ανεπαρκέστατα για να ανταποκριθεί το ταμείο στις στοιχειώδεις υποχρεώσεις του. Πόσο μάλλον για να καλύψει τις πραγματικές ανάγκες των εκατομμυρίων ασφαλισμένων του. Η υποχρηματοδότηση, τέλος, του ΙΚΑ έρχεται να προστεθεί στην τεράστια εισφοροδιαφυγή, στην απαλλαγή των εργοδοτών από τα χρέη προς τα Ταμεία και στις απώλειες από το τζογάρισμα των αποθεματικών, που στο άθροισμά τους ξεπερνούν τα 80 δισ. ευρώ, με τις πιο επικείμενες εκτιμήσεις. Αυτό, όμως, σε τίποτα δεν εμποδίζει την κυβέρνηση να κινδυνολογεί προκλητικά για τη «βιωσιμότητα» δήθεν των Ταμείων, προκειμένου να δικαιολογήσει τη νέα αντιασφαλιστική επίθεσή.

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗ

Λάρισα

Στις 13.07.2007, ο συνάδελφός μας Μπαρούτας Θεοφάνης έχασε τη ζωή του πέφτοντας από ύψος 13 μέτρων, ενώ εκτελούσε εργασίες σε νεοανεγειρόμενη οικοδομή της εταιρείας «Μυρτίνη Οικιστικές Αναπτύξεις ΑΕ» στην οδό Καλαμπάκας στη Νέα Πολιτεία. Όπως καταγγέλλει το Συνδικάτο Οικοδόμων Λάρισας, στο χώρο δεν υπήρχαν τα αναγκαία μέτρα ασφαλείας που θα μπορούσαν να είχαν αποτρέψει το θανατικό.

Κομοτηνή

Στις 21.08.2007, ο συνάδελφος Σαλί Ταμέρ, 29 χρόνων, τραυματίστηκε σοβαρά ενώ δούλευε σε οικοδομή της πόλης. Ο 29χρονος χτυπήθηκε από ηλεκτρικό ρεύμα στην προσπάθειά του να σηκώσει σίδερα που ήρθαν σε επαφή με τα καλώδια της ΔΕΗ.

Καστελλιά Γραβιάς

Στις 08.09.2007, ο Λάλλας Μάνθος έχασε τη ζωή του, όταν το μηχάνημα που οδηγούσε έπεσε σε γκρεμό βάθους 100 μέτρων. Ο συνάδελφος δούλευε στην εταιρεία «INTEPKAT».

Λιβαδειά

Στις 11.09.2007, ο συνάδελφος Καλαφάτης Ξενοφών, 50 χρόνων, πατέρας δύο παιδιών, σκοτώθηκε ενώ χειριζόταν μηχάνημα σε εργοτάξιο της εργολαβικής επιχείρησης «ΓΙΟΥΡΟΚΑΤ».

Αθήνα

Στις 24.09.2007, ο συνάδελφος Σαχμπάς Σαφάν, 21 χρόνων, έχασε τη ζωή του όταν έπεσε από τον πέμπτο όροφο οικοδομής, που χτίζει η εταιρεία «Στεφάτος» στη Νέα Σμύρνη.

Πάτρα

Στις 26.09.2007, ο 22χρονος συνάδελφος Παναγιώτης Νεζερίτης έχασε τη ζωή του ενώ δούλευε στα έργα της Περιμετρικής Οδού στην Πάτρα.

Βουσιτία

Στις 2.10.2007, συνάδελφός μας οικονομικός μετανάστης (τα στοιχεία του δεν έγινε δυνατό να γίνουν γνωστά) σκοτώθηκε από ηλεκτροπληξία σε νεοανεγειρόμενη πολυκατοικία στις Ερυθρές στο Κριεκούκι, όταν η μεπετόβεργα που κρατούσε ήρθε σε επαφή με τα καλώδια της ΔΕΗ.

Ρόδος

Στις 5.10.2007, συνάδελφός μας, ρουμανικής καταγωγής (τα στοιχεία του δεν έγινε δυνατό να γίνουν γνωστά) έπεσε από αφύλακτη σκαλωσιά στο κενό, με αποτέλεσμα να βρει τραγικό θάνατο.

Αθήνα

Στις 12.10.2007, συνάδελφός μας (τα στοιχεία του δεν έγινε δυνατό να γίνουν γνωστά) τραυματίστηκε, όταν έπεσε σε φρεάτιο ανελευκυστήρα νεοανεγειρόμενης οικοδομής στο Νέο Κόσμο.

Εγνατία Οδός

Στις 16.10.2007, ο Αγγελίδης Σάκης, πατέρας δύο παιδιών, σκοτώθηκε όταν τον χτύπησε η αντλία που ρίχνει το μπετόν. Ο 47χρονος συνάδελφός μας δούλευε στην Εγνατία Οδό στην κατασκευαστική εταιρεία «ΒΙΟΤΕΡ».

Κρήτη

Στις 16.10.2007, ο Γκριγκόροφ Βάσκο από τη Βουλγαρία, τραυματίστηκε σοβαρά όταν πετρόκτιστη πιλοτή, ύψους περίπου τριών μέτρων, καταπλάκωσε τον ίδιο και έναν συνάδελφο του από την Αλβανία. Οι δύο εργάτες δούλεψαν ανασφάλιστοι σε ξενοδοχειακή μονάδα στην Ανάληψη Χερσονήσου της εταιρείας «Κρομμυδάκης ΑΕ».

Πάτρα

Στις 22.10.2007, ο Γκινολάρι Γκράμος, 34 χρόνων, σκοτώθηκε από ηλεκτροπληξία όταν ο εργοδότης του τον έστειλε να βάλει λούκια στον πέμπτο όροφο νεοανεγειρόμενης πολυκατοικίας. Ο εργάτης βρήκε ακαριαίο θάνατο, όταν τα λούκια ακούμπησαν στα καλώδια της ΔΕΗ.

Τατό

Στις 22.10.2007, συνάδελφός μας, αγιπιακής καταγωγής (τα στοιχεία του δεν έγινε δυνατό να γίνουν γνωστά) τραυματίστηκε δουλεύοντας σε εργοτάξιο της ΔΕΗ, όταν η ταμιά ενός σιλό άρπαξε το χέρι του.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Ετοιμη για εισβολή στο Ιράκ

Τα κοιτάσματα πετρελαίου στο Κιρκούκ και η στάση των Αμερικανών

Καθ' όλα έτοιμη για εισβολή στο Βόρειο Ιράκ, προκειμένου να αντιμετωπίσει την «τρομοκρατία του ΡΚΚ», δηλώνει η Τουρκία, μετά και την έγκριση του αιτήματος της κυβέρνησης του Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (ΑΚΡ) από την Εθνοσυνέλευση, με 507 ψήφους υπέρ και 19 κατά... Μία επίθεση που εμφανίζεται ως «απάντηση στην τρομοκρατική απειλή», ωστόσο ενέχει ιμπεριαλιστικά και οικονομικά κίνητρα, που ωθούν την Τουρκία να κρατά μία ιδιαίτερα επιθετική και ακληρή στάση.

Ο Τούρκος πρωθυπουργός, Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, επικαλούμενος την αυξανόμενη βία των τελευταίων ημερών, υποστηρίζει ότι η χώρα του αντιμετωπίζει επίθεση και πρέπει να απαντήσει, σημειώνοντας ότι η Αγκυρα «δεν αστειεύεται» όταν λέει ότι θα προχωρήσει σε στρατιωτική επέμβαση πέραν των συνόρων της, ώστε να «αλώσει» τις θέσεις και τα στρατόπεδα εκπαίδευσης των Κούρδων αυτονομιστών, προκρίνοντας ως μοναδική περίπτωση ειρηνικής επίλυσης του ζητήματος, το κλείσιμο των κουρδικών βάσεων στο Ιράκ και την παράδοση των ηγετών των Κούρδων αυτονομιστών, στις τουρκικές αρχές...

Το «μήλον της Εριδος»...

«Μήλον της Εριδος», που προκαλεί ουσιαστικά τη διαμάχη στο Βόρειο Ιράκ, είναι η περιοχή του Κιρκούκ, το οποίο διαθέτει από τα πλουσιότερα κοιτάσματα πετρελαίου. Οι Κούρδοι από την πλευρά τους ισχυρίζονται ότι το Κιρκούκ βρίσκεται στο Κουρδιστάν και δικαιοδικά τους ανήκει. Η ιρακινή κυβέρνηση φυσικά δε θέλει να το χάσει από τον έλεγχο...

χό της και κάνει λόγο για την ενότητα του Ιράκ, ενώ σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να θεωρηθούν αδιάφορες η Τουρκία, η Συρία και το Ιράν...

Οι ΗΠΑ αποδοκιμάζουν την τουρκική εισβολή στο Ιράκ, ακριβώς γιατί αυτή τη στιγμή τα κοιτάσματα του Κιρκούκ είναι κάτω από το δικό τους έλεγχο και δε συμφέρει αλλαγή καθεστώτος στην περιοχή, τη δεδομένη στιγμή, εξ ου και οι εκκλήσεις περί «αυτοσυγκράτησης» στην Τουρκία και οι δηλώσεις ότι «ενδεχόμενη επίθεση δε θα δώσει λύση στο αδιέξοδο»...

Η ένταση στην περιοχή κλιμακώθηκε μετά και την απόφαση της Τουρκικής Εθνοσυνέλευσης την πε-

ρασμένη Τετάρτη, που έδωσε το πράσινο φως για διασυνοριακές στρατιωτικές επιχειρήσεις στο Βόρειο Ιράκ, με στόχο τους αντάρτες του ΡΚΚ... Αναλυτές υποστηρίζουν ότι δεδομένης και της αντίθεσης των ΗΠΑ, που ζητούν εξάντληση των διπλωματικών δυνατοτήτων, δύσκολα η Αγκυρα θα κάνει το βήμα και θα πραγματοποιήσει τις εξαγγελίες της περί εισβολής.

Ωστόσο, πηγές των τουρκικών μυστικών υπηρεσιών ισχυρίζονται ότι η επίθεση είναι προγραμματισμένη για τις αρχές Νοέμβρη και θα πραγματοποιηθεί, προκειμένου ο «λαός της Τουρκίας να μη θεωρήσει ότι είναι θύμα εμπορεύματος» και να «νιώσει δικαιοσύνη, για το πλήθος των νεκρών

στρατιωτών που έχασαν τη ζωή τους στις πρόσφατες συμπλοκές»...

Το ΚΚ Τουρκίας

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Τουρκίας απάντησε στο ενδεχόμενο της επίθεσης, τόσο με κινητοποίηση, μία μέρα πριν την απόφαση της Εθνοσυνέλευσης, όσο και με ανακοίνωσή του, στην οποία καταδεικνύει ως υπερασπιστές του εγχειρήματος τους συνεργάτες των ΗΠΑ.

Στην ανακοίνωσή του το ΚΚ Τουρκίας, υποστηρίζει ότι το εγχείρημα της διασυνοριακής επέμβασης, που υποβλήθηκε στο Κοινοβούλιο από την κυβέρνηση του Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης, αποτελεί μία νέα απειλή για τη χώρα και το λαό.

Απαντά σε όσους χαρακτηρίζουν αυτούς που καταδικάζουν την ενδεχόμενη επέμβαση στο Ιράκ, ως υπέρμαχους της διαίρεσης της χώρας και «αμερικανόφιλους», ότι «δε μας απασχολεί ποιος καταδικάζει την επέμβαση και για ποιο λόγο. Το ΚΚΤ απορρίπτει το σχέδιο, γιατί θέλει ανεξαρτησία της χώρας και ειρηνική συνύπαρξη του λαού».

Προσθέτει δε, πως «είναι ξεκάθαρο ότι το σχέδιο υποστηρίζουν οι συνεργάτες των ΗΠΑ. Αυτοί οι οποίοι εξαρτούν την ασφάλεια της χώρας από τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό και ζητούν άδεια για μία διασυνοριακή στρατιωτική επέμβαση, χωρίς αποτέλεσμα».

Το ΚΚΤ ξεκαθαρίζει ότι η Τουρκία αντιμετωπίζει πρόβλημα ασφάλειας, το οποίο όμως προέρχεται από την «εξάρτηση από τις ΗΠΑ, την «αγάπη» στην ΕΕ, τη συμμετοχή στο ΝΑΤΟ, τις μυστικές συμφωνίες με το Ισραήλ και από τις αποστολές θανάτου στο Αφγανιστάν, προκειμένου να εξυπηρετήσουν τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό»...

Καταλήγοντας, η ανακοίνωση τονίζει ότι η Τουρκία «υπέφερε τα μέγιστα από τους εραστές των ΗΠΑ» και ζητά να μη ληφθεί υπόψη το ψήφισμα του Κοινοβουλίου, αλλά να γίνει δημοψήφισμα και να αποφασίσει ο λαός, για επέμβαση ή μη, ξεκαθαρίζοντας στην κυβέρνηση ότι το Κόμμα θα αντιταχθεί σε κάθε καταστροφική πολιτική απόφαση για το λαό.

Αξίζει να σημειώσουμε ότι κατά της ενδεχόμενης επέμβασης της Τουρκίας στο Ιράκ τάχθηκε και το Εργατικό Κόμμα Τουρκίας (ΕΜΕΡ), το οποίο επίσης υποστηρίζει ότι η εισβολή που προγραμματίζεται κάθε άλλο παρά λύση στο Κουρδικό θα επιφέρει...

ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟ

Όταν ευημερούν οι εγκληματίες...

Το μελλοντικό καθεστώς του Κοσσυφοπέδιου δεν είναι ούτε το μόνο, ούτε το μεγαλύτερο πρόβλημα που μαστίζει το ΝΑΤΟϊκό προτεκτοράτο. Είναι η φτώχεια και η ανεργία που αγγίζουν ένα σημαντικό μέρος των περίπου 2.000.000 κατοίκων του. Είναι και τα κυκλώματα δουλεμπορίου με ετήσιο τζίρο 13 δισ. δολάρια παγκοσμίως και του οποίου ορισμένα πλοκάμια περνούν ή καταλήγουν στο Κοσσυφοπέδιο...

Αφορμή γι' αυτές τις διαπιστώσεις έδωσε η έναρξη ενός σεμιναρίου στο Βελιγράδι για τα κυκλώματα εμπορίας ανθρώπων και η δημοσιοποίηση μιας έκθεσης του Αναπτυξιακού Προγράμματος του ΟΗΕ στην Πρίστινα...

Ο Σέρβος υπουργός Εσωτερικών Ντράγκαν Γιόσιτς, ανέφερε ότι το Κοσσυφοπέδιο «...στο οποίο υπάρχουν διεθνείς δυνάμεις... είναι τελικός προορισμός για τα θύματα εμπορίας ανθρώπων» εκ των οποίων τα μισά είναι γυναίκοι. Αν' την άλλη, το Αναπτυξιακό Πρόγραμμα του ΟΗΕ υπολόγισε ότι το 14% των Κοσσοβάρων ζει με λιγότερα από 70 λεπτά τη μέρα, ότι ο ένας στους 10 κατοίκους της επαρχίας ξεκινά τη μέρα του νηστικός και ότι το 40% του πληθυσμού μαστίζεται από την ανεργία... Χρειάζονται άραγε περισσότερα για να αποκαλυφθεί η γύμνια της αμερικανοΝΑΤΟϊκής κατοχής στο Κοσσυφοπέδιο οκτώ χρόνια μετά τους ΝΑΤΟϊκούς βομβαρδισμούς του '99;